

R 1889 (page 259)

நல்லொழுக்கமாயும், கிரமமாயும்

DECENTLY AND IN ORDER.

“சகலமும் நல்லொழுக்கமாயும், கிரமமாயும் செய்யப்படக்கடவுது.” (1 கொரிந்தியர் 14:40)

சமீபக்காலங்களில் பரிசுத்தவான்களுடைய கூடுகைகளின் மத்தியிலுள்ள பல்வேறு சூழ்நிலைகளின் காரணமாக, நம்முடைய கவனமானது, சபையில் ஒழுங்கு குறித்த பாடத்தின்மீது கடந்துவந்துள்ளது. அறுவடை சத்தியம் எனும் அரிவாளினால், “பாபிலோனிடமிருந்து” பிரித்தெடுக்கப்படுபவர்களின் எண்ணிக்கையானது பெருகிவருகையிலும் மற்றும் பெரிய (அ) சிறிய கூட்டங்களாகக் கர்த்தர் கட்டளையிட்டப் பிரகாரம் கூடிவருகையிலும் (எபிரெயர் 10:25), எப்போதும் விழிப்பாயுள்ள எதிராளியானவனுடைய மிகுதியான செயல்பாடுகளின் காரணமாகக் குறிப்பாய்ப் புதிய பிரச்சனைகள் எழும்புவதைக் கண்டுபிடிக்கின்றோம் மற்றும் புதிய அபாயங்கள் எழும்புவதைக் காண்கின்றோம். இவைகள் அப்பாடத்தை வேதவாக்கியங்களினுடைய வெளிச்சத்தில் மிகக் கவனமாய் ஆராய்வதற்கு நம்மை மீண்டுமாய் வழிநடத்தியுள்ளது.

பரிசுத்தவான்கள் கூடிவருதலிலுள்ள ஒழுங்கு தொடர்புடைய விஷயத்தில், ஆதி திருச்சபையினரிடம் அப்போஸ்தலர்கள் கூறுவதற்கு அநேக காரியங்கள் இருந்தது; நாமோ **R1890 : page 259**

இந்த ஞானமிக்க ஆலோசனையானது குறைந்த முக்கியத்துவமுடையது என்று எண்ணி, இதில் கவனக்குறைவாக இருந்தோம்; காரணம் சபையானவள் தனது ஓட்டத்தின் நிறைவுபகுதியில் காணப்படுகின்றாள் மற்றும் அறுவடையானது பிரித்தெடுத்தலுக்கான வேளையாக இருக்கின்றது என்பதேயாகும். ஆனால் “நமக்கு எச்சரிப்புண்டாக்கும்படி முன்பு எழுதப்பட்டவைகளுக்கு” மிகவும் கவனமாய்ச் செவிக்கொடுக்கத் தொடர்வது என்பது பாதுகாப்பானதேயாகும். நம்முடைய பூமிக்குரிய ஓட்டத்தை முடிப்பதற்கான காலம் குறைவாய் இருப்பினும், அந்தகாரத்தின் அதிகாரிகள் மற்றும் துரைத்தனங்களுடனான யுத்தத்தில் பிரச்சனைகளானது மிகமிக ஆபத்தானவைகளாகிக் கொண்டிருக்கின்றது மற்றும் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரிடத்திலும், போராட்டங்களின் விஷயமானது மிகவும் கடுமையாகிக்கொண்டும், தீர்மானம் எடுக்க வேண்டிய கட்டத்திற்குக் கொண்டு வருகின்றதாகவும் இருக்கின்றது.

அறுவடை என்பது பிரித்தெடுத்தலுக்கான காலம் என்பது உண்மையாயினும், அது சேர்க்கப்படுதலின் காலமும்கூட. விவசாயியானவன் தனது தானியங்களைக் கதிரடித்துப் பிரித்தெடுத்த பின்பு, தரையிலேயே சிந்திக்கிடக்கட்டும் என்று விட்டுச் செல்வதில் மனநிறைவுடன் காணப்படுவானோ? இல்லை; தான் தானியங்களைக் கூட்டிச் சேர்த்து, சேகரித்து வைக்கவில்லையெனில், தனது பிரயாசங்கள் வீணாகிவிடும் என்பதை அவன் அறிவான்; தானியங்கள் தரையிலேயே கிடந்து அழுகிப்போய்விடும் அல்லது பறவைகள் வந்து, அவைகளைத் தின்றுவிடும். கர்த்தர் ஞானமுள்ள பயிரிடுகிறவர் ஆவார் மற்றும் பிரித்தலும், சேர்த்தலுமாகிய இரண்டுமே அறுவடை வேலையின் பாகங்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் வண்ணமாக, “என் ஜனங்களே நீங்கள் அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள் (பாபிலோனிடமிருந்து உங்களைப் பிரித்துக்கொள்ளுங்கள்)” என்றும், மீண்டுமாக “பலியினாலே என்னோடே உடன்படிக்கைப்பண்ணின் என்னுடைய பரிசுத்தவான்களை என்னிடத்தில் கூட்டுங்கள்” என்றும் கூறுகின்றார்.

ஆகையால் பாபிலோனினின்று பிரித்தெடுக்கப்பட்டவர்களாகிய நாம், ஒருவரிடமிருந்து இன்னொருவர் பிரிந்து, தனித்துக் காணப்படக்கூடாது; நமக்கு முன்பாய் ஜக்ஷவரியமாயும், திரளாயும் காணப்படுகின்றதான் அறுவடையின் பந்தியை - கர்த்தருடைய பந்தியைச் சூழக்கிறிஸ்தவ உறவிலும், ஜக்கியத்திலும் நாம் ஒன்றுகூடிட வேண்டும். “பினாம் (உணவு) எங்கேயோ, அங்கே (பசியுள்ள மற்றும் தொலைவிலிருந்தே உணவை அடையாளங்கள்டு கொள்ளக்கூடியவர்களாகிய தொலைப் பார்வையுள்ள கழுகு வகுப்பார்) கழுகுகள் வந்து கூடும்

(மத்தேயு 24:27, 28). நாம் ஒன்றுகூடி, அன்பு மற்றும் ஜக்கியத்தின் பிணைப்புகளைப் பெல்ப்படுத்திட வேண்டும் மற்றும் இதை “நாளானது சமீபித்து வருகிறதை எவ்வளவாய்ப் பார்க்கிறோமோ, அவ்வளவாய்ச் செய்திடுவோமாக.” மேலும் இப்படியாகச் செய்யும் விஷயத்தில், இவ்விதமாய்க் கூடிக்கொள்ளும் பரிசுத்தவான்களுடைய பல்வேறு கூட்டத்தாரின் நன்மைக்காக வேதவாக்கியங்கள் எவற்றை முன்வைக்கின்றது என்று நாம் கவனமாய்க் கவனிப்பதும் விசேஷித்த முக்கியத்துவம் உடையதாய் இருக்கின்றது.

ஆதி சபையில் காணப்பட ஒழுங்குமுறை

ஆதி சபையின் நாட்களில், சத்தியத்தினுடைய ஊழியங்களின் விஷயத்தில் அச்சிடும் அச்சகம் இருக்கவில்லை மற்றும் ஜனங்களுடைய கரங்களில் தேவனுடைய வார்த்தைகளுள்ள மூலப்பிரதிகள்கூட இருக்கவில்லை; ஜனங்கள் வாசிக்கும் திறன்கூட இல்லாமலேயே இருந்தனர். புதிய ஏற்பாட்டினுடைய வேதவாக்கியங்கள்கூட உருவாகிக்கொண்டு மாத்திரமே காணப்பட்டது. காலப்போக்கில் அப்போஸ்தலின் கடிதங்களானது சபையார்களுக்கிடையே கொடுத்து வாங்கப்பட்டது மற்றும் மறுபரிசீலனைக்காகவும், அறிவுரைக்காகவும் பார்த்து எழுதி எடுக்கப்பட்டது (copied).

நாம் இப்போது பெற்றிருக்கின்றதும், ஆதி சபையினர் பெற்றிராததுமானவைகள், அவர்களுடைய தேவைக்கேற்ப, சபையின் மாபெரும் தலையானவரால் பல்வேறு வரங்கள் - அந்நிய பாழை, வியாக்கியானம் சொல்லுதல், தீர்க்கத்தரிசனம் சொல்லுதல் முதலான வரங்கள் மூலம் ஈடுசெய்யப்பட்டன; இந்த வரங்களில் அநேகமானவைகள் பவுளினால் சொல்லப்பட்டது போல (1 கொரிந்தியர் 13:8) இப்பொழுது ஒழிந்துபோய்விட்டது மற்றும் இதற்குப் பதிலாகப் பிற்காலங்களின் ஜசவரியமான ஆச்சர்வாதங்கள் காணப்படுகின்றது - அதாவது கல்வியறிவு என்பது பொதுவானதாகியுள்ள ஜனங்களின் கரங்களில் சுருக்கமான மற்றும் முழுமையான தேவனுடைய வார்த்தைகள் காணப்படுகின்றது மற்றும் இதனை புரிந்துகொள்வதற்கு வியக்கத்தக்க அனைத்து உதவிகளாகிய சொல் விளக்கப்பட்டியல் தொகுதிகள் (concordances), வேதாகம அகராதிகள் முதலானவைகள் காணப்படுகின்றது.

அந்த ஆரம்பக்காலங்களில் சபைகூட்டங்களானது, நன்மைப் பயக்கின்றதாய்க் காணப்படத்தக்கதாக, அவர்களது காரியங்களுக்காக அப்போஸ்தலர்களினால் முறையான ஏற்பாடானது கட்டளையிடப்பட்டு, விசவாசிகளுள்ள பல்வேறு கூட்டத்தாரால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அந்நிய பாழை அல்லது அந்நிய பாழைக்கு அர்த்தஞ்சொல்லுதல் எனும் வரமுடையவர்கள் அல்லது தீர்க்கத்தரிசன வரமுடையவர்கள் ஒரே நேரத்தில் பேசுவதற்கு அனுமதித்திடவில்லை; அந்நாட்களிலுள்ள (விசேஷமாக கொரிந்து பட்டணத்திலுள்ள இது தொடர்பான ஜலிலை 93, பக்கம் - 201-இல் இடம்பெறும் கட்டுரையைப் பார்க்கவும்) படிப்பறிவில்லாத மற்றும் கல்லாத ஸ்திரீகள் கூட்டங்களில் குறுக்கிடவோ, குழப்பவோ கூடாது; இதுபோல் இன்னும் முழு ஆராதனையுமே மேன்மையுடனும், தெளிந்த புத்தியுடனும்,

R1890 : page 260

பயபக்தியுடனும் காணப்பட வேண்டும்; அதே வேளையில் மிகவும் எளிமையாயும், ஒழுங்காயும் காணப்பட வேண்டும் மற்றும் கிறிஸ்துவின் சர்வத்தைக் கட்டியெழுப்பும் மற்றும் பக்திவிருத்தி அடையப்பண்ணும் பணியில் அவரவருடைய பல்வேறு திறமைகளுக்கேற்ப அவ்வப்போது பங்கெடுத்திட வேண்டும். சிலர் சபைக்குத் தெளிந்த உபதேசத்தினை உபதேசிக்கும் திறமை உடையவர்களாய் இருப்பார்கள்; சிலர் அந்நிய பாழை பேசிடுவதற்கும் மற்றும் அதற்கு அர்த்தம் சொல்லும் வரம் உடையவர்களாய் இருப்பார்கள்; சிலர் புத்திமதி கூறிடுவதற்கும், உற்சாகமூட்டுவதற்கும் முடிகின்றவர்களாய் இருப்பார்கள்; மற்றும் அனைவருமே தங்களுடைய இருதயங்களை ஜெபத்தில் இணைக்க முடிகிறவர்களாகவும், துதிப்பதிலும், சங்கீதங்களிலும், கீர்த்தனைகளிலும், ஞானப்பாட்டுகளிலும் தங்களது சத்தத்தினை உயர்த்த முடிகின்றவர்களாய் இருப்பார்கள் (1 கொரிந்தியர் 14:15; எபேசியர் 5:19; கொலோசேயர் 3:16). இப்படியாக ஒருவரோடொருவர் பழக்கம் கொண்டிடும்போது, அவர்கள் ஒருவர் இன்னொருவருடைய பாரங்களைச் சுமக்க முடிகின்றவர்களாகுவார்கள் மற்றும் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து - கர்த்தர் மூலமாயுமள்ள பக்திவிருத்தி அடைவதற்குரிய வழிவகைகளினால் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களுடைய அறிவுரை மூலமாயுமள்ள சபைக்குரிய முறையான முறைமைகளினால் - கிறிஸ்தவ வளர்ச்சி மற்றும் விருத்தியில் அபிவிருத்தி அடைவார்கள்.

சபைக்கான கூட்டங்கள் நடத்துவது தொடர்புடையதான் இந்த ஒழுங்குமுறையானது,

இப்படியாகச் சூட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டு, சபையால் பின்பற்றிவரப்பட்டிருக்க, சபைக்கான வழிநடத்துனர்கள் மற்றும் சபைக்கான பல்வேறு கடமைகள் தொடர்புடைய விஷயத்திலும் ஓர் ஒழுங்குமுறை காணப்படுகின்றது. உதாரணத்திற்குப் பவுலும், பர்னபாவும் லீஸ்திரா, இக்கோனியா மற்றும் அந்தியோகியாவில் விசுவாசிகள் அடங்கின சூட்டத்தாரைக் கூட்டிச்சேர்த்திட்டப் பின்பு, அந்தந்தச் சபைகளில் அவர்களுக்கு மூப்பர்களை ஏற்படுத்தி, அவர்களைக் கர்த்தருக்கு ஒப்புவித்து, பின்பு பறப்பட்டுச் சென்றார்கள் என்று பார்க்கின்றோம் (அப்போஸ்தலர் 14:21-23). பட்டணங்கள்தோறும் சென்று, ஒவ்வொரு இடத்திலும் மூப்பர்களை ஏற்படுத்தும்படிக்கு (நியமிக்கும்படிக்கு) தீத்துவுக்குப் பவுல் கட்டளையிட்டு அனுப்பினார்; இந்த மூப்பர்கள் என்பவர்களுக்குத் தாங்கள் இருக்கும் இடத்திலுள்ள கர்த்தருடைய மந்தையினை மேற்பார்வையிடுவதும், அவர்களைச் சத்தியத்தினால் போதிப்பதும், ஆட்டுத்தோலைப் போர்த்திக் காணப்படும் ஒருாய்களினின்று அவர்களைக் காத்துக்கொள்வதும், பொதுவான விதத்தில் அவர்களது பிரதிநிதியாகச் செயல்படுவதும் கடமையாகக் காணப்பட்டது (தீத்து 1:5; அப்போஸ்தலர் 14:23; 20:17, 28; 1 பேதுரு 5:1, 2; அப்போஸ்தலர் 15:6, 23-28). இந்த மூப்பர்களுக்கான தகுதிகளுங்கூட, அப்போஸ்தலர்களினால் மிகத் தெளிவாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது (1 தீமோத்தேய 3:1-13; தீத்து 1:5-11).

ஓமங்கு கீர்த்து அவசியமாய் கிருக்கின்றது

இந்த ஒழுங்குமுறையானது, ஆதிசபையினருடைய ஆவிக்குரிய வளமைக்குத் தேவையாய் இருந்ததுண்டானால் மற்றும் எந்த இடத்திலும் இந்த ஒழுங்கிற்கு மறுப்புத் தெரிவிக்கப்படாத அளவுக்கு அத்தேவையானது கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, இவ்வளவுக்கு அதிகாரப் பூர்வமாய்க் கட்டளையிடப்பட்டு மற்றும் இவ்வளவுக்கு எங்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் காரணத்தினால், இன்றுள்ள விசுவாசிகள் அடங்கின சூட்டத்தார்களில் அதே தேவை காணப்படுகின்றதா என்ற கேள்வியானது, நிச்சயமாகவே கருத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்குப் பாத்திரமான கேள்வியாகவே காணப்படுகின்றது.

அந்த ஒழுங்குமுறைக்கும், மூப்பர்களை நியமிப்பதற்குமான அதே அவசியம் இன்றும் காணப்படுகின்றது என்றும், அன்று நிலவினதான் அதே நந்காரணங்கள் இன்றும் காணப்படுகின்றது என்றும் நாம் நம்புகின்றோம்; அக்காரணங்கள் பின்வருமாறு:

(1) காரணம் குடும்பத்தில் காணப்படுவதுபோலவே, சபையிலும் பல்வேறு அளவிலான ஆவிக்குரிய வளர்ச்சி நிலைகள் காணப்படுகின்றது. சிலர் குழந்தைகளாகக் காணப்பட்டு, திருவசனமாகிய களங்கமில்லாத ஞானப்பால் வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள்; மற்றவர்களுக்கோ பலமான ஆகாரம் வேண்டியதாயிருக்கின்றது; ஆகையால் இதைச் செய்திடுவதற்குரிய நிலையில் “போதகசமர்த்தனாய்” இருக்கும் ஒருவர் அவசியப்படுகின்றார். எல்லோரும் சந்தித்திடுவதற்கு ஒரே மாதிரியான ஆயத்த நிலைமையில் இல்லாத அளவுக்குள்ள பல்வேறு சோதனைகளும், பரீட்சைகளும், பிரச்சனைகளும் மற்றும் அபாயங்களும்கூட உண்டு. ஆகையால்தான் ஞானமுள்ள மற்றும் விவேகமுள்ள மேற்பார்வையாளர்களின், சில அனுபவமும், திறமையுமின்ன மனிதர்களின், அனைவருடைய ஆவிக்குரிய நலனுக்கடுத்த காரியங்களில் ஆழ்ந்த அக்கறைகொண்டுள்ளவர்களின் மற்றும் சத்தியத்தில் உபதேசிக்க திறமையுடையவர்களின் அவசியம் காணப்படுகின்றது.

(2) காரணம் இப்பொழுதும், அன்று போன்று ஆதிசபை மத்தியில் “கேட்டுக்கேதுவான வேதப் புரட்டுகளைத் தந்திரமாய் நுழையப்பண்ணுகின்ற” ஆட்டுத்தோல் போர்த்தின ஒருாய்கள் காணப்படுகின்றனர்; இந்த வேதப்புரட்டுகளை எதிர்த்து, மந்தையைப் பாதுகாக்க முடிகின்றவர்களாகத் தெரிந்தெடுக்கப்படும் மூப்பர்கள் காணப்பட வேண்டும் மற்றும் முழுமையான சத்திய அறிவிற்குள் மந்தையை நடத்திடுவதன் மூலம் மந்தையை வேதப்புரட்டுகளுக்கு எதிராக ஆயதும் தரித்துக்கொள்ள செய்ய முடிகிறவர்களாகக் காணப்பட வேண்டும். அன்றுபோல் இன்றும் அப்போஸ்தலன், “உங்களிலும் சிலர் எழும்பி, சீஷர்களைத் தங்களிடத்தில் இழுத்துக்கொள்ளும்படி மாறுபாடானவைகளைப் போதிப்பார்களென்று” முன்னெனச்சரித்தது போலவே காணப்படுகின்றது (அப்போஸ்தலர் 20:30); மற்றும் உண்மையுள்ள மூப்பர்கள் இவைகளைத் தாமதமின்றி கண்டுகொள்ளுகிறவர்களாய் இருந்து, உடனே எச்சரிக்கைக் கொடுப்பவர்களாய் இருந்து, மந்தையை இம்மாதிரியான ஆதிக்கங்கள் யாவற்றிடமிருந்தும் எதிர்த்துப் பாதுகாத்திடுவார்கள் (அப்போஸ்தலர் 20:28-30; தீத்து 1:10, 11; 2 பேதுரு 2:1-3).

(3) காரணம் அப்போஸ்தலர்களினால் வழிமுறையில் ஒருவேளை செய்யப்படவில்லையெனில், யாரோ ஒருவர் வழிநடத்தும் ஸ்தானத்தினை எடுத்துக்கொண்டு, அதைக் கால வரைமுறையின்றி வைத்திருக்கக்கூடும்; மற்றும் முழுச்சபையாருமே, பெரும்பாலும் அவர்களையும் அறியாமல் அந்நபரின் கீழ் ஏறக்குறைய அடிமைத்தனத்திற்குள்ளாகுவார்கள். இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்கள் அடிக்கடி ஏற்பட்டுள்ளது மற்றும் வழிநடத்தும் ஸ்தானத்தை எடுத்துக்கொண்டுள்ளதான் சகோதரர்களைக் காயப்படுத்தாமல் அல்லது கோபப்படுத்தாமல்/அவமதியாமல் எவ்வாறு தாங்கள் விடுவிக்கப்படலாம் என்பதற்காகச் சில யோசனைகளைக் கேட்டுச் சகோதரர்கள் எங்களுக்குக் கடிதம் எழுதியிருக்கின்றனர்.

இப்படி வழிநடத்தும் ஸ்தானத்தை எடுத்துக்கொள்வது என்பது அநேக சந்தர்ப்பங்களில் உண்மையில் அவசியமானதாகவே இருந்துள்ளது மற்றும் பொதுவாய்த் தூய்மையான நோக்கத்தின் பேரில்தான் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்டக் கட்டம் வரையிலும் நன்மையான பலன்களையே கொண்டந்தும் உள்ளது; உதாரணத்திற்குப் பின்வருமாறு நடக்கலாம்: கர்த்தருடைய காரணங்களுக்காக வைராக்கியமும், சத்தியத்திற்கான அன்பும் நிறைந்த சகோதரன் ஒருவர், சத்தியத்தினை மகிழ்ச்சியோடு ஏற்றுக்கொண்ட சிலரைத் தன்னோடுசூடச் சேர்த்துக்கொள்கின்றார். அவர்கள் இன்னும் உபதேசிக்கப்படுவதற்கான வாஞ்சையுடனும், தேவையுடனும் இருந்து, இதை அச்சகோதரன் மிகவும் வளர்ந்துள்ளபடியால் கொடுக்க முடிகின்றவராய் இருக்கின்றார் மற்றும் அவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து சத்திய அறிவில் வளர்ந்துக்கொண்டிருக்கின்றனர் மற்றும் அவர்களது ஒருங்கிணைந்த வைராக்கியத்தின் காரணமாக, சூட்டத்தின் எண்ணிக்கையும் பெருகுகின்றது. இறுதியில் வீட்டு அறையினின்று, பெரிய அறைக்கு/ஹாலுக்குக் கூடுகையினை மாற்றிடுவதற்கு ஆலோசித்து முடிவெடுக்கப்படுகின்றது. இச்சமயத்தில் சபையாரிலுள்ள வேறொரு சகோதரன் பெரிய மற்றும் அதிக அளவிலான பொது ஊழியங்களுக்கு மிகவும் திறமிக்கவராக இருப்பது தெரியவர, மிகவும் திறமிக்கவராய்க் காணப்படும் இச்சகோதரன் வழிநடத்தும் பொறுப்பிற்கு வருவதற்குப் பரிந்துரைக்க அணைவருமே அஞ்சுகின்றனர்; காரணம் குறைவான திறனைக்கொண்டவராக இருப்பினும், நீண்ட காலமாய்த் தங்களால் அங்கீரிக்கப்பட்டவராகவும் மற்றும் இன்னும் தங்களுக்கு அன்புக்குரியவராகவும் காணப்படும் சகோதரனைச் சினமூட்டிவிடுவோமோ என்ற அச்சத்தினாலேயே ஆகும். சிலருடைய விஷயங்களில் வேறு சகோதரரைப் பரிந்துரைத்து குறிப்பிடுதல்கூட, கோபத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு எதுவாய் இருக்கிறது மற்றும் அச்சகோதரன் சபையாரின் மத்தியில் உரிமைக்காரர் போன்று என்னும் நிலையில் காணப்படுகின்றார் என்பது தெளிவாகுகின்றது மற்றும் அவர் அவர்களைக் கர்த்தருடைய ஜனங்கள் என்று கூறிடுவதற்குப் பதிலாக, தன்னுடைய ஜனங்கள் என்று அவர்களைக் குறித்துப் பேசுகின்றார் மற்றும் என்னுகின்றார். ஆனால் எல்லாச் சம்பவங்களும் இப்படியாக இருப்பதில்லை என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் கூறுகின்றோம்; ஏனெனில் சிலசமயங்களில் சாந்தம் என்னும் கிருபையானது தொடர்ந்து வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றது மற்றும் கர்த்தருக்கான ஊழியத்திற்குரிய வைராக்கியத்தில், சுயமானது தொலைந்து போய்விடுகின்றது.

இன்னுமாகச் சிலசமயங்களில் பின்வருமாறும் நடக்கின்றது: தாழ்மை எனும் கிருபையில் மிகக் குறைவுபட்டிருப்பவர், இதன் காரணமாக குழந்தைக்குப் பொருத்தமற்றவராய் இருப்பவர் அந்த ஸ்தானத்தை எடுத்துக்கொள்ள முன்னேறிடுவார் மற்றும் அதைப் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டுமென மன அமைதியற்றிருப்பார்; ஒருவேளை அவர் விசுவாசத்தில் தெளிவற்றவராய் இருப்பாரெனில், சபையார் சீக்கிரத்தில் தவறான உபதேசத்தினால் அல்லது ஊகங்களினால் தொல்லைக்குட்படுத்தப்படுவார்கள், அநேகர் இடறிப்போயிடலாம்.

(4) சபையில் ஒருவேளை எவ்விதமான முறையான ஏற்பாடு இல்லாமலிருந்தால், சபையினுடைய நலனுக்கடுத்த காரியங்களில் மிகவும் அக்கறை உடையவர்கள் மற்றும் சபைக்கான ஊழியங்களில் ஈடுபடத்தக்கதாகவும், ஈடுபட்டிருப்பதற்காகவும் ஆவல்கொண்டிருப்பவர்கள் பிகவும் தர்மசங்கடமான நிலைக்குள்ளாவார்கள். சத்தியத்திற்கு உண்மையாய் இருக்கல் என்பது, அடிக்கடி பிரிவினைகளை உண்டுபண்ணுகின்றது. மேலும் உண்மையுள்ளவர்களின் ஊழியமானது விரும்பப்படுகிறதில்லை என்று அணைவருடைய அல்லது சபையாரில் பெரும்பான்மையானவர்களின் உணர்வுகளானது இல்லை என்றபோதிலும் - இந்த உண்மைத் தன்மையை விரும்பிடாத சிலர், உண்மையுள்ளவர்களின் ஊழியமானது விரும்பப்படுகிறதில்லை என்று கடுமையாய்த் தெரிவித்திடலாம். இப்படியானவர் ஆதரவு இல்லாதவராகக் காணப்பட்டு, கிட்டத்தட்ட யார் உதவியும் இல்லாமல், தனியே மந்தையைப்

பாதுகாத்திடுவதற்கான போராட்டத்தில் போராட்ட வேண்டும் அல்லது மந்தையை எதிராளியின் தயவிற்கு விட்டுவிட வேண்டும்.

எவ்விதமான முறையான ஒழுங்குமுறை இல்லாமல் அருகில் காணப்படும் எந்தச் சபையார் மத்தியிலோ காரியங்கள் அமைதியாய் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது என்ற உண்மையோ

R1891 : page 260

அல்லது சபையாருடைய சுயாதீனங்கள், உரிமைகள், கடமைகள் குறித்து அக்கறைகொள்ளப்படுகின்றது என்ற காரியமோ, இப்படியாகவே எப்போதும் நடந்துகொண்டிருக்கும் என்பதற்கு உத்தரவாதமாய் இராது. எப்போதும் விழிப்பாய் இருக்கும் நம்முடைய எதிராளியானவன் நிச்சயமாகவே ஏதோ ஒரு தருணத்தில் ஒட்டுமொத்த சபையிலும், அதன் தனிப்பட்ட அங்கத்தினர்களிடத்திலும் பாதுகாப்பற்றுக் காணப்படும் ஒவ்வொரு இடத்தை அல்லது கொள்கையைப் பயன்படுத்திடுவான். ஆகையால் சபையாகவும் சரி, தனிப்பட்ட நபர்கள் விஷயத்திலும் சரி, நாம் . . . “பாதுகாப்பற் எவ்விடத்தையும், ஆத்துமாவின் எந்தப் பெலவீனத்தையும் விட்டுவிடாமல், ஒவ்வொரு ஒழுங்கையும், ஒவ்வொரு கிருபையையும் கொண்டு முழுவதும் வலுப்படுத்திடுவோமாக.”

சமாதானமும், அமைதியும் உள்ள காலங்களானது, நாம் சபையாக ஒட்டுமொத்தமாகவும் மற்றும் தனிப்பட்ட விகத்திலும் சந்திக்க வேண்டிய புயல் மற்றும் குறாவளியினால் ஏற்படும் நெருக்கடிக்கு ஆயத்தமாகிக்கொள்ளும் காலங்களாக இருக்கின்றது. சாதகமான வாணிலைக்கு மாத்திரமே ஆயத்தமாயுள்ள கப்பல் ஒன்றைக் கடலில் ஒட்டிச்செல்லும் கப்பல் தலைவனும், சிப்பந்திகளும் தொலை நோக்கும் பார்வையில் மிகவும் குறைவுபட்டவர்களாக இருப்பார்கள். எவ்வளவுதான் வாணிலை சாதகமாய்க் காணப்பட்டாலும், எவ்வளவுதான் கடல் அமைதியாகக் காணப்பட்டாலும், எவ்வளவுதான் பிரயாணத்தின் துவக்கத்தில் காற்றுத் தென்றலாய்க்

R1891 : page 261

காணப்பட்டாலும், புயலை எதிர்க்கொள்வதற்கான ஏற்பாடுகள் கப்பல் தளத்தில் காணப்பட வேண்டும் - ஜீவனுக்கான முன்னேற்பாடுகள் - படகுகள், ஜீவனைக் காத்துக்கொள்ளும் உபகரணங்கள், கப்பல்தளபுழை வாயிலை (Hatch/emergency door) மரச்சட்டத்தால் இறுக்கமாக அடைத்து வைப்பதற்கான உபகரணங்கள், கப்பல் தளத்தில் காணப்பட வேண்டும் என்று ஞானமானது ஆலோசனை வழங்கிடும். இம்மாதிரியான சோதனை வேளைகளில், சாத்தான் விசேஷமாய் தன்னுடைய எதிர்ப்பில் மிகவும் விறுவிறுப்பாயும், தந்திரமாயும் காணப்படுகையில், நம்முடைய பாதுகாப்பிற்கெனக் கர்த்தரால் அப்போஸ்தலர்கள் வாயிலாக ஆலோசனையாக அருளப்பட்டுள்ளதான் முன் எச்சரிக்கையான ஏற்பாடுகள் யாவையும், நாம் கண்நோக்கிப் பார்ப்பது அவசியமாகும்.

அப்போஸ்தலர்களின் ஆலோசனையைப் பரிந்துரைக்கிறோம்

சம்பவிப்பதற்கு வாய்ப்புள்ளதான் இவைகள் அனைத்தையும் வைக்குப்பார்க்கையில், மந்தையைப் “போஷிப்பதற்கும்” மற்றும் “அவர்களை மேற்பார்வையிடுவதற்கும்” ஒவ்வொரு சபையாரும் தங்கள் மத்தியிலிருந்து மூப்பார்களைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்வார்களாக எனும் அப்போஸ்தலரின் ஆலோசனையை, எல்லா இடங்களிலுமுள்ள சிறிய அல்லது பெரிய எண்ணிக்கையில் காணப்படும் சபைகளுக்குப் பரிந்துரைப்பதற்கு நாங்கள் எந்தத் தயக்கமும் கொள்ளவில்லை. தேவன் சபையில் சிலரை விசேஷித்த உதவியாளர்களாக, போதகர்களாக இருக்கும்படிக்கு ஏற்படுத்தியுள்ளார் என்றும், அனைவருமே இப்படியாய்த் தகுதியடையவர்களாக இருப்பதில்லை என்றுமுள்ள அப்போஸ்தலரின் போதனைக்கு இசைவாக, இப்படிப்பட்டவர்களைக் கர்த்துர் ஒவ்வொரு சபையாரிலும் அருளிடுவாரென எதிர்ப்பார்த்து ஆதிசபையில் செய்யப்பட்டதுபோன்று, தங்கள் மத்தியில் தேடப்பட வேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 12:28, 29). வெளியிடவ்களிலுள்ள சபையாரிடமிருந்து வரும் சகோதரர்கள் பணியினைத் துவங்கிட உதவிடலாம் மற்றும் அவர்களுடைய அவ்வப்போதான வருகையினால், ஒரு சபையார் உற்சாக மூட்டப்படலாம், எனினும் ஒவ்வொரு சபையாரும் தங்கள் சொந்த மூப்பார்களைப் பெற்றிருந்து, தங்களுக்கு முன்பாக வழித் திறக்கப்படுகையில், கர்த்தருடைய வேலையிலுள்ள தங்களுக்கான பங்கினை நிறைவேற்றிட வேண்டும். ஒவ்வொரு சபையாருக்கும் ஊழியம் புரிந்திடுவதற்கான விசேஷித்த களம், அவர்களது சொந்த இடமேயாகும்; இங்கு அவர்களால் இயன்றமட்டும் தங்கள் செல்வாக்கினைச் செயல்படுத்தி ஊழியம் புரிந்திடலாம்; மேலும் அவர்கள் மத்தியில் அனலுள்ள தேவபக்தியும், கொழுந்துவிட்டு எரிகிற பக்திவைராக்கியமும் பலன்கொடாமல் இராது. ஒருவேளை கொஞ்சமே கோதுமை மணிகள் சேர்க்க முடிந்ததானால்,

சத்தியத்திற்கான சாட்சியாகிலும் மிகுதியாய்ச் சுமந்து செல்லப்படுகிறதாய் இருக்கும். இராஜ்யத்தின் இந்தச் சுவிசேஷமானது, “சாட்சியாகவும்” பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் “அவரது நாமத்திற்காக ஒரு ஜனத்தைத் தெரிந்துகொள்ளும்படிக்கும்” பிரசங்கிக்கப்பட வேண்டும். தொழிற்கூடங்களிலும், கடைகளிலும், தெருக்களிலும் மற்றும் அடுப்படியின் அருகிலும் கைப்பிரதிகளை விநியோகித்தல், தனிப்பட்ட விதத்தில் சந்தித்தல், தனிப்பட்ட விதத்தில் கடிதம் எழுதுதல் மற்றும் (ஞானமாயும், விவேகமாயும்) தனிப்பட்ட விதத்தில் உரையாடுதல் என்பவைகள் சிறந்த மற்றும் நிலையான கிறிஸ்தவ குணலட்சணங்களோடுகூட, அயலாருக்கு அன்பாய் உதவுவதோடுகூடச் செய்யப்படுவது என்பது சத்தியத்திற்கடுத்த காரியங்களுக்கான ஆற்றல்மிக்க வழிவகைகளாக இருக்கின்றது மற்றும் இவற்றை அனலுள்ள பக்திவெராக்கியமானது கவனிக்க தவறுவதுமில்லை. இந்தப் பல்வேறு விதங்களில் அனைவருமே சுவிசேஷத்தினைப் பிரசங்கித்திடலாம்; ஏனெனில் அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்கள் யாவரும் பிரசங்கிப்பதற்கென அபிஷேகம்பண்பப்பட்டுள்ளனர் மற்றும் கர்த்தர் தம்முடைய பரிசுத்த ஆவியினால் அவர்களை அபிஷேகிக்கையில் கொடுத்திடும் அதிகாரத்தைவிட வேறெந்த அதிகாரமும் அவர்கள் பிரசங்கம்பண்ணிடுவதற்கு அவசியமில்லை. இந்த நோக்கத்திற்காக நமது கர்த்தரும், தலையுமானவர் அபிஷேகிக்கப்பட்டார்; மற்றும் அதே அபிஷேகமானது, அவரது சர்வமாகிய சபையின் அங்கத்தினர்கள் யாவருக்கும் கடந்து வருகின்றது (எசாயா 61:1-3; லூக்கா 4:16-21; 1 யோவான் 2:27).

முப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தருணம்

மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் விஷயத்தில், கர்த்தருடைய மனமானது, அவரது அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்கள் வாயிலாக நன்கு உறுதிசெய்யப்படலாம் என்று நாம் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றோம். சபை (அதாவது மீட்புருடைய விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினாலான இரட்சிப்பை விசுவாசிப்பவர்கள் மற்றும் அவருக்கு உண்மையாய் அர்ப்பணம்பண்ணினாவர்கள் மாத்திரமே) கர்த்தருடைய சித்தம் குறித்த தங்களது பகுத்துணர்தலை, வாக்கு (vote) மூலம் வெளிப்படுத்துவார்களாக; மற்றும் இது குறிப்பிட்ட இடைவெளியில் திரும்பத்திரும்ப நிகழ்த்தப்படுமானால் - அதாவது வருடந்தோறுமாகச் செய்யப்படுமானால் - சபையாருடைய சுயாத்தினங்களானது பாதுகாக்கப்படும் மற்றும் மூப்பர்களும் தேவையில்லாமல் தர்மசங்கடமான நிலைக்குள்ளாவதிலிருந்து தப்புவார்கள். ஒருவேளை கொடர்ந்து விரும்பப்படுகிறதெனில் மற்றும் கர்த்தருடைய சித்தமும் மிகவும் தெளிவாய்த் தெரிகிறதெனில், அதே மூப்பர்களை வருடாவருடம் மீண்டும் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லை; மேலும் ஒருவேளை மாற்றும் வேண்டுமென விரும்பப்படுகிறதெனில், எவர் சார்பிலும் பிணக்குகள் அல்லது வேதனையான உணர்வுகள் வெளிப்படுத்தப்படாமல் மாற்றமானது கொண்டு வரப்படலாம்.

சபையின் வாக்கு (vote) என்பது, ஒவ்வொரு நீதிமானாக்கப்பட்ட மற்றும் முழுமையாய் அர்ப்பணித்துள்ள விசுவாசிக்கு, ஒரு காரியம் தொடர்புடையதான் தனது சொந்த சித்தத்தையல்ல - மாறாக கர்த்தருடைய சித்தம் குறித்த தனது நம்பிக்கையினை வெளிப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பினை மாத்திரமே அளிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. ஏனெனில் அவன் கர்த்தருடையவனாய் முழுமையாக இருப்பானானால், அவன் தன் சொந்த சித்தம் மரித்துப்போனதாக என்னுவான் மற்றும் தான் என்ன செய்ய வேண்டுமெனக் கர்த்தர் விரும்புவாரோ, அதையே தான் செய்திடவும், பேசிடவும் வேண்டுமென உணர்ந்துகொள்வான். இம்முறைமையானது அனைவருக்கும் சமமான உரிமைகளையும், சிலாக்கியங்களையும் உரியதாக்குகின்றது. இது அநேகமாக ஆதிசபையில் இக்காரியத்தைப் பார்த்துக் கொண்டதான தீத்து மற்றும் மற்றவர்களின் முறைமையாகவே இருக்கின்றது; ஏனெனில் (சபையாரின் அங்கத்தினர்கள் குறித்து) அதிகம் பரிச்சயம் இல்லாதவர்களாய் இருக்கும் இவர்கள் தங்களைக் காட்டிலும் நன்கு அறிமுகப்பட்டிருக்கும் சபையாரிடம் எவ்விதமான ஆலோசனையும் செய்யாமல், மூப்பர்களைத் தன்னிச்சையாக நியமித்திருந்திருப்பார்கள் என்று நாம் எண்ணிட முடியாது. இதே முறைமைதான் அப்போஸ்தலர் 6:3-5-ஆகிய வசனப்பகுதியிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நீங்களும் வேலைக்காரர்களையே (ஊழியக்காரர்களையே) தேர்ந்தெடுக்கின்றீர்களே ஒழிய, எஜமான்களையோ அல்லது அதிபதிகளையோ அல்ல என்பதை நினைவில்கொள்ளுங்கள். இம்முறைமையானது பல்வேறு சபைபிரிவுகளில் நடைமுறையில் காணப்படும் முறைமைகளினின்று முற்றிலும் வேறுபட்டதாகும்; இந்தச் சபை பிரிவுகளிலுள்ள முறைமைகளானது, பெரும்பான்மையான சிலாக்கியங்களை, ஜனங்களை இறுமாப்பாய் ஆளும் “குருமார் வகுப்பாரின்” கட்டுப்பாட்டிற்குள்ளாக்குகின்றது மற்றும் சபையாருக்கு வாக்குரிமைக் காணப்படும் காரியங்களிலும்கூடக் காரியமானது, முழுமையாய் அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ள, அடிமையாயிராத, ஆவியினால் வழிநடத்தப்படுகின்றதான் தேவனுடைய பிள்ளைகளின்

கரங்களில் காணப்படாமல், மாறாக உபதேசங்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறை தொடர்புடைய விஷயத்தில் சபை பிரிவுணர்ச்சியின் அடிமைத்தனத்திற்குக் கட்டுப்பட்டவர்களுடைய கரங்களிலேயே காணப்படுகின்றது; இவர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு பேர்க்கூடத் தேவனுக்கு முழுமையாய் அர்ப்பணிப்புள்ளதாகக் கூறுபவர்களாக இருப்பதில்லை. ஆனால் நாம் கர்த்தருடைய மனதை அறியத்தக்கதாக, (vote) வாக்கு விஷயத்தில், கிறிஸ்துவினுடைய ஈடுபலியின் மீதான விசுவாசத்தினால் நீதிமானாக்கப்பட்டுள்ளதாகவும், அவருக்கு முழுமையாய் அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ளதாகவும் தங்களைக்குறித்து அறிக்கைப்பண்ணிக் கொள்பவர்களை மாத்திரமே அங்கீரித்திடுவதில் நாம் உறுதியாய் இருத்தல் வேண்டும். ஆகையால் வாக்கு எடுக்கப்படுவதற்கு மூன்னதாக இந்த வகுப்பாரைத் தங்கள் கைகளை உயர்த்தச் சொல்லுவதன் மூலமாகவோ அல்லது அறையில் இன்னொரு பக்கத்தில் இருக்கைகளில் அமரும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்வதன் மூலமாகவோ அடையாளம் கண்டுகொள்ள வேண்டும். விசுவாசமும், அர்ப்பணிப்பும் இல்லாமல், எவராலும் ஜெயங்கொள்ளும் சபையாராகுவதற்கு எதிர்ப்பார்த்திட முடியாது எனும் விஷயத்தினை யாவருடைய மனங்களுக்கு மூன்பாய்ப் பிரத்தியேகமாக முன்வைத்திடுவது, சிலருக்கு உதவியாய்க் காணப்படும் மற்றும் இந்த நல்ல அறிக்கையினைச் சாட்சி பகருதல் என்பது அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எப்போதும் ஆசீர்வாதத்தினைக் கொண்டுவருகின்றதாய் இருக்கும்.

உண்மைதான் ஒருவர் அல்லது சிலர் தங்கள் அறிக்கைக்கு முரணாக இருப்பார்கள்; எனினும் பெரும்பான்மையான வாக்கானது, சந்தேகத்திற்கிடமின்றி கர்த்தருடைய வழிக்காட்டுதலின் பேரிலும், அவருடைய சித்தத்தினுடைய வெளிப்பாடாகவும் காணப்படும்; மற்றும் முழுமையான விசுவாசத்துடன், அது இப்படியானதாகக் கருதப்பட வேண்டும். எனினும் சபையுடைய வாக்கை மாத்திரமே பெற்றிருக்கத்தக்கதாக தாங்கள் ஜாக்கிரதையுடன் காணப்பட்டபோதிலும், சபையில் பெரும்பான்மையானவர்களின் வாக்கானது, தவறாய்க் காணப்படுவதற்கும், கர்த்தருடைய மனதை வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பதற்கும் வாய்ப்புள்ளது என்று சிலரால் வலியுறுத்தப்படலாம்; யூதாசின் இடத்தினை நிரப்பத்தக்கதாகப் பதினொரு அப்போஸ்தலர்களினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மத்தியாவின் விஷயமும் மற்றும் அவர்களது தேர்ந்தெடுத்தலைக் கர்த்தர் வெறுமனே புறக்கணித்துச் சென்று, பவுலைத் தெரிந்துகொண்டார் என்ற உண்மையும், தோல்விக்கான உதாணமாகச் சுட்டிக்காண்பிக்கப்படலாம்.

அது பரிசுத்த ஆவியினுடைய வழிநடத்துதலின் கீழான சபையினுடைய தெரிந்தெடுத்தலாக இருக்கவில்லை; ஏனெனில் இது பெந்தெகாஸ்தே நாளுக்கு மூன்னதாக, பரிசுத்த ஆவி வழங்கப்படாமல் இருந்தபோது சம்பவித்ததாகும் (யோவான் 7:39); மற்றும் சீஷர்களும் தேவனால் சபையாக இன்னமும் அங்கீரிக்கப்படவில்லை. இதுமாத்திரமல்லாமல் அப்போஸ்தலர்களில் எவருமே, பல்வேறு சபையாரின் மூப்பர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அதே முறைமையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை மற்றும் தேர்ந்தெடுக்கப்படவும் முடியாது; கிறிஸ்துவின் சர்வமாகிய சபையானது அப்போது இன்னும் உருவாகிடவில்லை. சபையின் தலையானவர் மாத்திரமே அப்போது அங்கீரிக்கப்பட்டிருந்தார் மற்றும் அவர் இன்னமும் அப்போது மகிழ்மையடையவில்லை. பன்னிரண்டு பேரும் கர்த்தரினால் நேரடியாக தெரிந்துகொள்ளப்பட்டார்கள் மற்றும் அவர்கள் ஏற்றவேளையில் முழுச்சர்த்திற்குமாக தங்களது விசேஷித்த ஊழியத்திற்காக தகுதியடைந்தார்கள். அப்போஸ்தலர்களினால் கட்டளையிடப்பட்டபடியே “அந்தந்த இடத்திற்கு மூப்பர்களை” நியமித்தலானது, கர்த்தரினால் நேரடியாய்ப் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்கள் நியமிக்கப்பட்ட காரியத்திலிருந்து மற்றும் வேறுபட்ட மற்றும் வேறான காரியமாய் இருக்கின்றது; அப்போஸ்தலர்களைக் கர்த்தர் நேரடியாய் நியமித்த விஷயத்தில், சபைக்கு எந்தவிதமான வாக்குரிமையும் இல்லை மற்றும் வாக்குரிமைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் முடியாது.

ஓவ்வொரு சபையிலும் தெரிந்தெடுக்கப்பட வேண்டிய மூப்பர்களின் எண்ணிக்கைத் தொடர்புடைய விஷயத்தைப் பார்க்கையில், இது அக்கூட்டத்தாரில் ஊழியத்திற்குத் தகுதியடையவர்களாய் இருக்கும் சகோதரர்களின் எண்ணிக்கையினைச் சார்ந்துள்ளது. ஒருவேளை இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் திறழிக்கவர்களாய் இருப்பார்களானால், சபையாருக்கான ஊழியங்களானது அவர்களுக்குள்ளாக மாறி மாறி செய்யப்படுகையில், இது அவர்கள் ஓவ்வொருவரின் தாலந்துகள் வளர்வதற்கு உதவுகின்றதாய் இருக்கும் மற்றும் வாய்ப்பிருக்கும் பட்சத்தில் உள்ளூர் சபையாரைத் தாண்டியும் ஊழியங்கள் விரிவாகிடலாம்

R1891 : page 262

மற்றும் இப்படியாகச் சபையாரும், அனைவருடைய பல்வேறு தாலந்துகளினால் பயனடைவார்கள்.

இல்லையேல் ஒருவேளை ஒன்று அல்லது இரண்டு பேரின் தகுதிகளானது, ஒப்புயர்வற்றதாக அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படுமாயின், அவர்கள் சிறந்த விதத்தில் தகுதிப் பெற்றிருக்கும், ஊழியத்தினுடைய அந்தப் பாகங்களானது, அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படலாம்.

மூப்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தருணமானது, எப்போதுமே பயபக்தியுடன் செய்யப்படுகிறதாய் இருத்தல் வேண்டும். அது கர்த்தருடைய காரியமாகும் மற்றும் அது ஆழ்ந்து சிந்தித்துச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். இக்கருத்தினை, கூட்டத்தினைத் தலைமை தாங்கி நடத்துபவராக (chairman) செயல்படப்போகும் சகோதரன் அனைவருடைய மனதிலும் பதியவைத்திட முயற்சித்திட வேண்டும். சபையாரிலுள்ள ஒவ்வொருவனும் தேவனுடைய சித்தத்தினை அறிவதற்கும், செய்திடுவதற்கும் நாடிடுவானாகில் மற்றும் இக்காரியத்தில் கர்த்தருடைய சித்தம் என்னவாக இருக்கின்றதெனத் தன்னால் நம்பப்படுகிறதை தன்னுடைய அர்பணிப்பிற்கு இசைவாக வெளிப்படுத்தினால், பிற்பாடு “சாந்தகுணமுள்ளவர்களை நியாயத்திலே நடத்துவார்” எனும் வாக்குத்தக்தத்தின் பெலத்தில், இப்பாட்டியான் ஆழ்ந்து சிந்தித்தல்களின் முடிவானது, யாவராலும் கர்த்தருடைய மனம் என்றும், அவரது அர்பணிக்கப்பட்ட ஜனங்கள் வாயிலாக இவ்விதமாய் பரிசுத்த ஆவியானது பேசுகின்றது என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் (சங்கீதம் 25:9). இப்பாட்டியான் ஆழ்ந்து சிந்தித்தல்களின் முடிவானது, ஏகமனதான ஒப்புதலாகவே பொதுவாய்க் காணப்படும்.

மூப்பர்களுக்கான தகுதிகள்

1 தீமோத்தேயு 3:1-7-வரையிலான வசனங்களில் (Diaglott மொழியாக்கம் பார்க்கவும்) அப்போஸ்தலன் மூப்பருக்கான அல்லது மேற்பார்வையாளருக்கான தகுதிகளை விவரிக்கின்றார் மற்றும் 8 முதல் 13-வரையிலான வசனங்களில் உதவிக்காரரின் தகுதிகளானது விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வசனங்களானது, வாக்கு எடுக்கப்படுவதற்கு முன்னதாக வாசிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் பிரதான ஊழியத்திற்குரிய மூப்பர் அல்லது மூப்பர்கள் முதலாவது தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் உதவியாளர்கள் தேவைப்படுவார்களானால், அவர்கள் பிற்பாடு தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும். இந்த உதவிக்காரர்கள் மத்தியில், சகோதரிகள் சிலர் காணப்படுவதும் தகுதியானதே; ஏனெனில் சில ஊழியங்களானது, விசேஷமாக நோயற்றிருக்கும் சகோதரிகளைச் சந்திக்கும் ஊழியங்களானது, சகோதரிகளால் சிறப்பாய்ச் செய்யப்பட முடியும். இதன் 11-ஆம் வசனமும், உரோமா 16:1-ஆம் வசனமும் இந்தப் பெண் உதவியாளர்களைக் குறிப்பதாகவே அநேகர் எண்ணுகின்றனர் மற்றும் ஆதிசபையில் அநேகம் சகோதரிகள் ஊழியம் புரிந்ததாக மிகவும் தெளிவாகவே தெரிகின்றது. தெரிந்தெடுத்தலானது அல்லது (vote) வாக்குக் கொடுக்கப்படுவது, கர்த்தருடைய சித்தம் குறித்த ஒவ்வொருவரின் பகுத்துணர்தலுக்கு ஏற்ப வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதான் தகுதிகள் குறித்து முழுவதும் தெரிந்த நிலையில் செய்யப்பட வேண்டும்.

“கண்காணிப்பை (கண்காணிக்கும் ஊழியத்தினை) விரும்புகிறவன் நல்ல வேலையை விரும்புகிறான். (கிறிஸ்துவின் சர்வத்திற்கு நம்மால் ஏற்றுக்க முடிந்த எந்த ஊழியமும்,

R1892 : page 262

ஆசீர்வாதமான ஊழியமேயாகும்). ஆகையால் கண்காணியானவன் குற்றஞ்சாட்டப்படாதவனும் (நந்துணமுள்ளவனும்), ஒரே மனைவியை உடைய புருஷனும் [திருமணமான மனுஷராக இருக்க வேண்டிய கட்டாயமில்லை; ஏனெனில் கர்த்தரும், அப்போஸ்தலனும், அதாவது இருவருமே திருமணமாகாத நிலையினையே சிறந்ததெனப் பரிந்துரைக்கின்றனர் (மத்தேயு 19:12; 1 கொரிந்தியர் 7:32, 33); ஒன்றிற்குமேல் மனைவியை அவன் பெற்றிருக்கக்கூடாது; இக்கட்டளையானது, தற்காலத்தைக் காட்டிலும், அந்த நாட்களுக்கே மிகவும் பொருத்தமானதாய்க் காணப்படும்], ஜாக்கிரதையுள்ளவனும் தெரிந்த புத்தியுள்ளவனும், யோக்கியதையுள்ளவனும், அந்நியரை உபசரிக்கிறவனும், போதகசமர்த்தனுமாய் இருக்கவேண்டும். அவன் மதுபானப்பிரியனும், அடிக்கிறவனும், இழிவான ஆதாயத்தை இச்சிக்கிறவனுமாயிராமல், பொறுமையுள்ளவனும், சண்டைபண்ணாதவனும், பண்ணுசையில்லாதவனுமாயிருந்து, தன் சொந்தக் குடும்பத்தை நன்றாய் நடத்துகிறவனும், தன் பிள்ளைகளைச் சுகல நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களாகக் கீழ்ப்படியப்பண்ணுகிறவனுமாயிருக்கவேண்டும். ஒருவன் தன் சொந்தக் குடும்பத்தை நடத்த அறியாதிருந்தால், தேவனுடைய சபையை எப்படி விசாரிப்பான்?” (1 தீமோத்தேயு 3:1-5). “For if a man know not how to rule his own house, how shall he take care of the church of God?” (KJV)

"but if any one knows not how to preside over his own Family, how can he take care of a Congregation of God?" (Diaglott). (1 தீமோத்தேயு 3:5). சபையின் இந்த ஊழியக்காரர்கள் சபையை ஆண்டிட வேண்டும் - அதாவது சபைக்காகச் சட்டங்களை இயற்றி, தங்கள் சித்தத்திற்குச் சபையினைக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும் நிலையில் வைத்துக்கொள்ளுதல் என்று ஆங்கில common மொழியாக்கத்தில் இடம்பெறும் rule எனும் வார்த்தைத் தெரிவிக்கும் அர்த்தமாக, உண்மையான அர்த்தம் காணப்படாமல் மாறாக அன்புடன்கூடிய அக்கறையில், இந்த ஊழியக்காரர்கள் சபையைத் தலைமைத் தாங்கி நடத்தி (preside), அதன் நலன்கள் மற்றும் காரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு, தேவனுடைய உண்மையுள்ள உக்கிராணக்காரர்களென ஆலோசனை வழங்கியும், உதவிபுரிந்தும் காணப்பட வேண்டும் என்பது அர்த்தமாகும்/கருத்தாகும். (Emphatic Diaglott மொழியாக்கத்தினைப் பார்க்கவும்). கர்த்தராகிய இயேசுவே, சபைக்கு அவசியமான ஒரே கர்த்தராய் இருக்கின்றார்; ஒரே கர்த்தரும், தலையுமானவருடைய ஆனும் உரிமையினை எந்தக் குருமார் குழுக்களோ அல்லது மேலவைகளோ அல்லது குருமார்களோ அல்லது மூப்பார்களோ எடுத்திடுவதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை. சபையிலுள்ள சகோதரர்கள் அறிவுரையும், புத்திமதியும் கூறிடலாம்; ஆனாலும் இதைச் செய்கையில், அவர்கள் தங்கள் சொந்த அபிப்பிராயங்களின்படி இல்லாமல், தேவனுடைய வாக்கியங்களின்படி பேசிடுவதற்கு எப்போதும் முயற்சித்திட வேண்டும் - "அவனாவன் பெற்ற வரத்தின்படியே நீங்கள் தேவனுடைய பற்பல கிருபையுள்ள ஈவுகளைப் பகிர்ந்துகொடுக்கும் நல்ல உக்கிராணக்காரர்போல, ஒருவருக்கொருவர் உதவிசெய்யுங்கள். ஒருவன் போதித்தால் தேவனுடைய வாக்கியங்களின்படி போதிக்கக்கடவன்; ஒருவன் உதவிசெய்தால் தேவன் தந்தருஞும் பெலத்தின்படி செய்யக்கடவன்; எல்லாவற்றிலேயும் இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய்த் தேவன் மகிழைப்படும்படியே செய்வீர்களாக; அவருக்கே மகிழையும் வல்லமையும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருப்பதாக" (1 பேதுரு 4:10, 11). அவர்களது புத்திமதியானது, கர்த்தருடைய ஆவியின்படி மற்றும் வசனத்தின்படி இருக்கும் பட்சத்தில் மாத்திரமே, சபைக்கு அது முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகக் காணப்பட வேண்டும் மற்றும் அது கர்த்தருடைய ஆவி மற்றும் வசனத்தின்படி காணப்படுகின்றதாவென அனைவருமே தனிப்பட்ட விதத்தில் பகுத்துணர்ந்திட வேண்டும். ஆனால் அவர்களது புத்திமதியானது தேவ வசனத்தின் அடிப்படையில் காணப்படுகிறதென்றால், தேவ வசனத்தினுடைய கட்டளைகள் மற்றும் கற்பனைகளிடத்தில் கவனத்தைத் திருப்புகிறதென்றால், அது சாந்தமான ஆவியில், அனைவராலும் கவனமாய்க் கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். மேலும் எவரேனும் இருதயத்தினுடைய பெருமையின் நிமித்தம் அத்தகைய அறிவுரையினை அவமதிப்பதன் மூலமாகவோ அல்லது கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கெனத் தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டுள்ளதான் மனித பாத்திரங்களைப் பொருட்படுத்தாததன் மூலமாகவோ அசட்டைப் பண்ணுவார்களானால், இது - கர்த்தருக்கும், அவரது வழிகளுக்கும் எதிராக எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கப்படுகின்றதாய் இருக்கும்.

இதன் காரணமாகவே, "ஒருவனும் தேவனுடைய கிருபையை இழந்துபோகாதபடிக்கும், யாதொரு கசப்பான வேர் முளைத்தெழும்பிக் கலக்கமுண்டாக்குகிறதினால், அநேகர் தீட்டுப்படாதபடிக்கும் எச்சரிக்கையாயிருங்கள்" என்று அப்போஸ்தலன் நமக்கு வலியறுத்துகின்றார் (எபிரெய் 12:15); ஏனெனில் தேவனுடைய சித்தத்தினை அவருடைய வசனத்தில் தெளிவுப்படுத்தி, வெளிப்படுத்துகின்ற தேவகிருபையானது, தேவதயவானது, முக்கியமாக அவரது தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட மனித கருவிகள் வாயிலாகவே சபைக்குக் கடந்துவருகின்றது. மேலும் ஒருவன் வாதினாலாவது/ கட்சிமனப்பான்மையினாலாவது அல்லது வீண் பெருமையினாலாவது அல்லது வேறு ஏதேனும் நோக்கத்தின் காரணமாகவோ, கர்த்தருடைய மந்தையின் நம்பிக்கையினைத் தெளிவெற்றதாக்கிடுவதற்கு நாடுவானானால், இன்னுமாக சத்தியத்தினை முன்வைக்கும்படிக்கும் மற்றும் சத்தியத்திற்காகப் போராடும்படிக்கும் கர்த்தரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட இத்தகைய ஊழியக்காரர்களுக்கு எதிராக மந்தையினுடைய இருதயங்களில் கசப்பின் வேரை நடுவதற்கு நாடுவானானால், அவன் மந்தைக்கான தேவகிருபையினைத் தடைப்பண்ணுகிறவனாய் இருப்பான் மற்றும் இதன் விளைவாகக் கிட்டத்தட்ட அநேகர் தீட்டுப்படுத்தப்படுவார்கள் என்பது நிச்சயமே. இப்படியாய் நடந்துகொள்பவன் நியாயத்தீர்ப்பு அடைவதற்காகக் கர்த்தருடைய கரத்தில் இருப்பான்; மற்றும் இத்தகையவர்களுடைய அறிக்கைகள் என்னவாக இருப்பினும், இவர்கள் சீக்கிரமாய், இவர்களுடைய கேடான வழிகளைப் பின்பற்றின யாவரோடும்கூடத் தோல்விக்குள்ளாகுவார்கள். கர்த்தருக்கும் மற்றும் ஒருவருக்கொருவரும் மற்றும் மந்தையினுடைய நலனுக்கடுத்தவைகளுக்கும் உண்மையாய் இருக்கும் சகோதரர்கள், கர்த்தருடைய சித்தம் தொடர்பான தங்களது பகுத்துணர்தல்களில் வேறுபடுவார்களானால்,

இவர்கள் அன்பில் வேற்றுமைக்காட்டவும் வாய்ப்புண்டு; ஆனால் இவர்கள் ஜெபத்தின் வாயிலாகவும், கவனமான வேத ஆராய்ச்சி மூலமாகவும் மற்றும் உள்ளப்பூர்வமான பிரயாசம் மூலமாகவும் சத்தியத்திற்குத் தங்களை அபாத்திரமாக்கிடும் எத்தனைமைகளினின்றும் தங்களது இருதயங்களை மிகவும் தூய்மைப்படுத்திவெதற்கும், விசுவாசத்தினுடைய ஐக்கியத்தில் துரிதமாய் வந்திடுவதற்கும் பிரயாசம் எடுத்திட வேண்டும் - “ஆகையால் நம்மில் (இருதயத்தில், சித்தத்தில்) தேறினவர்கள் யாவரும் இந்தச் சிந்தையாயிருக்கக்கடவோம்; எந்தக் காரியத்திலாவது நீங்கள் வேறே சிந்தையாயிருந்தால், அதையும் தேவன் உங்களுக்கு வெளிப்படுத்துவார். ஆகிலும் நாம் எதுவரையில் தேறியிருக்கிறோமோ, அதுமுதல் ஒரே ஒழுங்காய் நடந்துகொண்டு, ஒரே சிந்தையாயிருப்போமாக” (பிலிப்பியர் 3:15, 16).

“அவன் இறுமாப்படைந்து, பிசாசு அடைந்த ஆக்கினையிலே விழாதுபடிக்கு [அனுபவமற்ற] நாதன சீஷனாயிருக்கக்கூடாது” [அதாவது அவன் தாழ்த்தப்படுவதற்கு அவசியமாகுமளவுக்கு, சாத்தான் போன்று மாபெரியவராகிடுவதற்குப் பேராசைக்கொள்வான். ஏனெனில் அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை; விழுதுவுக்கு முன்னானது மனமேட்டிமையாய்” இருக்கின்றது - ஏசாயா 14:13, 14; பிலிப்பியர் 2:5-9 Diaglott]

அவன் நிந்தனையிலும் (மாய்மாலத்தினுடைய நிந்தனையிலும்), பிசாசின் கண்ணியிலும் விழாதுபடிக்கு, புற்பானவர்களால் (உலகத்தால்) (நேர்மைக்கும் மற்றும் பொதுவான நீதியான குணலட்சணத்திற்கும்) நற்சாட்சி பெற்றவனாயுமிருக்க வேண்டும்.”

“அந்தப்படியே, உதவிக்காரரும் இருநாக்குள்ளவர்களாயும், மதுபானப்பிரியராயும், இழிவான ஆதாயத்தை இச்சிக்கிறவர்களாயும் இராமல், நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களாயும், விசுவாசத்தின் இரகசியத்தைச் சுத்த மனச்சாட்சியிலே காத்துக்கொள்ளுகிறவர்களாயும் இருக்கவேண்டும். மேலும், இவர்கள் முன்னதாகச் சோதிக்கப்படவேண்டும்; குற்றஞ்சாட்டப்படாதவர்களானால் உதவிக்காரராக ஊழியஞ்செய்யலாம். அந்தப்படியே ஸ்திரீகளும் நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களும், அவதாறுபண்ணாதவர்களும், தெளிந்தபுத்தியுள்ளவர்களும், எல்லாவற்றிலேயும் உண்மையுள்ளவர்களுமாயிருக்கவேண்டும். மேலும் உதவிக்காரரானவர்கள் ஒரே மனைவியையுடைய புருஷருமாய், தங்கள் பிள்ளைகளையும்சொந்தக் குடும்பங்களையும் நன்றாய் நடத்துகிறவர்களுமாயிருக்க வேண்டும்” (1 தீமோத்தேயு 3:8-12).

பவுல் தீத்துவுக்கு எழுதின தன்னுடைய கடிதத்தில் இந்தத் தகுதிகளோடுகூடப் பின்வருபவற்றையும் சேர்க்கின்றார் - அதாவது, “ஆரோக்கியமான உபதேசத்தினாலே புத்திசொல்லவும், எதிர்பேசுகிறவர்களைக் கண்டனம் பண்ணவும் வல்லவனுமாயிருக்கும்படி, தான் போதிக்கப்பட்டதற்கேற்ற உண்மையான வசனத்தை நன்றாய் பற்றிக்கொள்ளுகிறவனுமாயிருக்கவேண்டும். அநேகர், விசேஷமாய் விருத்தசேதனமுள்ளவர்கள், அடங்காதவர்களும், வீண்பேச்சுக்காரரும், மனதை மயக்குகிறவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாயை அடைக்க வேண்டும்” (தீத்து 1:9-11).

R1892 : page 263

11). மந்தையினுடைய வளமைக்கு அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் மூப்பாகளிடத்தில் இந்தத் தகுதிகளானது காணப்படுவது எவ்வளவு அவசியமாய் இருக்கின்றது! இவை அனைத்திற்கும் மேலாக அவர்கள், “உண்மையான வசனத்தை நன்றாய் பற்றிக்கொள்ளுகிறவர்களும்,” “விசுவாசத்தில் ஆரோக்கியமுள்ளவர்களுமானவர்களை” தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் மற்றும் மனித ஊகங்களையும், வீணான தத்துவ ஞானங்களையும் கொண்டிருப்பவர்களையும் மிகவும் கவனமாய்த் தவிர்த்திட வேண்டும். இந்த எச்சரிக்கையானது, சபை தனது விசுவாசம் யாது என்று திட்டவட்டமாய்த் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்றும், அதன் மூப்பாகளுடைய விசுவாசத்தின் ஆரோக்கியத்தினையும் பகுத்துணர முடிகிறதாய் இருத்தல் வேண்டும் என்றும் சுட்டிக்காட்டுகின்றதாய் இருக்கின்றது. (“கிறிஸ்து நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்தார்” என்று) பரிசுத்தவாண்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டதான் விசுவாசமானது, பின்தொடர்ந்து வரும் முற்போக்கான சத்தியங்களுடைய ஒவ்வொரு அம்சத்தினையும் பரிசுத்திட வேண்டும். அப்போஸ்தலன் சூறியுள்ளது போன்று, கற்பனையான ஊகங்களும், தத்துவ ஞானங்களும் இழிவானதாய் பார்க்கப்பட்டு, ஆதரிக்கப்படக்கூடாது (1 தீமோத்தேயு 6:20).

ஹ்யாக்னக்குரிய அப்போஸ்தலரின் கட்டளைகள்

மூப்பர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஊழியத்தினை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, தீமோத்தேயுக்கான (2 தீமோத்தேய 3:16, 17; 4:1-5) மற்றும் தீத்துவுக்கான (தீத்து 2:1, 7, 8, 11-15) பவல் அடிகளாரின் கட்டளைகளும் மற்றும் பேதுரு அடிகளால் அவருடைய பொதுவான நிருபத்தில் (1 பேதுரு 5:1-11) எழுதப்பட்டுள்ள கட்டளைகளும், சபையார் முன்னிலையில் அவர்களுக்கு வாசிக்கப்பட்டு; பின்னர்த் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூப்பர்களும், சபையாரும் சேர்ந்து கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் ஒத்துழைக்கையில், தேவன் தங்களையும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மூப்பர்களையும் ஆச்சிரவுதிக்கும்படியாக ஜெபம்பண்ணிடலாம்.

அப்போஸ்தலர்களுடைய இந்த வார்த்தைகளானது, மிகவும் மனதில் ஆழப்பதியக்கூடிய பயபக்திக்குரிய வார்த்தைகளாகும். பவல் அடிகளார் பேசுவதைக் கேளுங்கள்: “வேதவாக்கியங்களைல்லாம் தேவ ஆவியினால் அருளப்பட்டிருக்கிறது; தேவனுடைய மனுஷன் தேறினவனாகவும், எந்த நற்கிரியையுஞ்செய்யத் தகுதியுள்ளவனாகவும் இருக்கும்படியாக, அவைகள் உபதேசத்துக்கும், கடிந்துகொள்ளுதலுக்கும், சௌதிருத்தலுக்கும், நீதியைப் படிப்பிக்குதலுக்கும் பிரயோஜனமுள்ளவைகளாயிருக்கிறது” (2 தீமோத்தேய 3:16, 17).

“நான் தேவனுக்கு முன்பாகவும், உயிரோடிருக்கிறவர்களையும் மரித்தவர்களையும் நியாயந்தீர்க்கப்போகிற கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு முன்பாகவும், அவருடைய பிரசன்னமாகுதலையும் அவருடைய இராஜ்யத்தையும் சாட்சியாக வைத்துக் (தீமோத்தேயவாகிய உணக்கு) கட்டளையிடுகிறதாவது: (உனக்குச் செளாகரியமாய் இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும்) சமயம் வாய்த்தாலும், வாய்க்காவிட்டாலும் ஜாக்கிரதையாய்த் திருவசனத்தைப் பிரசங்கம்பண்ணு எல்லா நீடிய சாந்தத்தோடும் உபதேசத்தோடும் கண்டனம்பண்ணி, கடிந்துகொண்டு, புத்திசொல்லு. ஏனென்றால், அவர்கள் ஆரோக்கியமான உபதேசத்தைப் பொறுக்க மனதில்லாமல், (புதிதான், விநோதமான ஏதோ ஒன்றிற்காக - மனித ஊகங்கள் மற்றும் தத்துவ ஞானங்களுக்காக) செவித்தினவுள்ளவர்களாகி, தங்கள் சுய இச்சைகளுக்கேற்ற போதகர்களைத் தங்களுக்குத் திரளாகச் சேர்த்துக்கொண்டு, சத்தியத்துக்குச் செவியை விலக்கி, கட்டுக்கதைகளுக்குச் சாய்ந்துபோகுங்காலம் வரும். (இந்தத் தீமையான தாக்கங்கள் மற்றும் மனவிருப்பங்களுக்கு எதிராக) நீயோ எல்லாவற்றிலும் மனத் தெளிவுள்ளவனாயிரு, தீங்கநுபவி (காரணம், இது ஊழியத்தில் உண்மையுள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் வரும் மற்றும் விழிப்பாய் எதிராளியானவனை எதிர்ப்பவர்கள், எதிராளியானவனுடைய கோபத்திற்கு ஆளாகுவார்கள்); சுவிசேஷகளுடைய வேலையைச் செய், உன் ஊழியத்தை நிறைவேற்று” (2 தீமோத்தேய 4:1-5).

தீத்துவிடம் அவர் சூறுவதாவது: “நீயோ ஆரோக்கியமான உபதேசத்துக்கேற்றவைகளைப் பேச. நீயோ எல்லாவற்றிலும் உன்னை நற்கிரியைகளுக்கு மாதிரியாகக் காண்பித்து எதிரியானவன் உங்களைக்குறித்துப் பொல்லாங்கு சொல்லுகிறதற்கு ஒன்றுமில்லாமல் வெட்கப்படத்தக்கதாக, உபதேசத்திலே விகற்பமில்லாதவனும், நல்லொழுக்கமுள்ளவனும் குற்றம்பிடிக்கப்படாத ஆரோக்கியமான வசனத்தைப் பேசுகிறவனுமாயிருப்பாயாக. ஏனெனில் எல்லா மனுஷருக்கும் இரட்சிப்பை அளிக்கத்தக்க தேவகிருபையானது பிரசன்னமாகி, நாம் அவபக்தியையும் லெளக்க இச்சைகளையும் வெறுத்து, தெளிந்தபுத்தியும் நீதியும் தேவபக்தியும் உள்ளவர்களாய் ஜீவனம்பண்ணி, நாம் நம்பியிருக்கிற ஆனந்த பாக்கியத்துக்கும், மகா தேவனும் நமது இரட்சகருமாகிய இயேசுகிறிஸ்துவினுடைய மகிழையின் பிரசன்னமாகுதலுக்கும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி நமக்குப் போதிக்கிறது. இவைகளை நீ பேசி, போதித்து, சகல அதிகாரத்தோடும் (சொந்த அதிகாரத்தோடு அல்ல, தேவ வசனத்தின் அதிகாரத்தோடு) கடிந்துகொள்” (தீத்து 2:1, 7, 8, 11-13, 15).

பேதுரு சூறுவதையும் கேளுங்கள்: “உங்களிலுள்ள மூப்பருக்கு உடன் மூப்பனும், கிறிஸ்துவின் பாடுகளுக்குச் சாட்சியும், இனி வெளிப்படும் மகிழைக்குப் பங்காளியமாயிருக்கிற நான் புத்திசொல்லுகிறதென்னவென்றால்: உங்களிடத்திலுள்ள தேவனுடைய மந்தையை நீங்கள் மேய்த்து, கட்டாயமாய் அல்ல (வற்பறுத்துதலினால் அல்ல), மனப்பூர்வமாயும் (ஊழியத்தினுடைய பிரயாசங்கள் மற்றும் பொறுப்புகளை மனப்பூர்வமாய் எடுத்துக்கொண்டு) அவலட்சணமான ஆதாயத்திற்காக அல்ல, (கர்த்தருக்கும், ஆடுகளுக்கும் மற்றும் சத்தியத்திற்கும் ஊழியம் புரிந்திட விரும்பும்) உற்சாக மனதோடும், சுதந்தரத்தை இறுமாப்பாய் ஆளுகிறவர்களாக அல்ல, மந்தைக்கு மாதிரிகளாகவும், கண்காணிப்புச் செய்யுங்கள். அப்படிச் செய்தால் பிரதான மேய்ப்பார்

வெளிப்படும்போது மகிமையுள்ள வாடாத கிர்த்தைப் பெறுவீர்கள். அந்தப்படி, இளைஞரே, மூப்பருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். நீங்களெல்லாரும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிந்து, மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொள்ளுங்கள்; பெருமையுள்ளவர்களுக்குத் தேவன் எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்” (1 பேதுரு 5:1-5).

“ஆகையால், ஏற்றகாலத்திலே தேவன் உங்களை உயர்த்தும்படிக்கு, அவருடைய பலத்த கைக்குள் அடங்கியிருங்கள். அவர் உங்களை விசாரிக்கிறவரானபடியால், உங்கள் கவலைகளையெல்லாம் அவர்மேல் வைத்துவிடுங்கள். தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருங்கள், விழித்திருங்கள்; ஏனெனில், உங்கள் எதிராளியாகிய பிசாசானவன் கெர்ச்சிக்கிற சிங்கம்போல் எவனை விழுங்கலாமோ என்று வகைதேடிச் சுற்றித்திரிகிறான். விசுவாசத்தில் உறுதியாயிருந்து, அவனுக்கு எதிர்த்து நில்லுங்கள்; உலகத்திலுள்ள உங்கள் சகோதரரிடத்திலே அப்படிப்பட்ட பாடுகள் நிறைவேறிவருகிறதென்று அறிந்திருக்கிறார்களே. கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் நம்மைத் தமது நித்திய மகிமைக்கு அழைத்தவராயிருக்கிற சகல கிருபையும் பொருந்திய தேவன்தாமே கொஞ்சக்காலம் பாடநுபவிக்கிற உங்களைச் சீப்படுத்தி, ஸ்திரப்படுத்தி, பலப்படுத்தி, நிலைநிறுத்துவராக அவருக்கு மகிமையும் வல்லமையும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருப்பதாக. ஆமென்” (1 பேதுரு 5:6-11).

சுயாதீனத்தைச் செயல்படுத்துவதே, அழைமத்தனத்திற்குள்ளாகுதலுக்கு எதிரான பாதுகாப்பாகும்

பாபிலோனின் அழைமத்தனத்தினின்று விடுதலையடைவதினால் மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கொள்ளும் சிலர், ஒழுங்குமுறையே இல்லாத - எதிர்மறையான மிதமிஞ்சின நிலைக்குப் போவதற்கு எதிராக எச்சரிக்கப்பட வேண்டியவர்களாய் இருக்கின்றனர். சபை பிரிவணர்ச்சியின் அடிப்படையிலான பூமிக்குரிய அமைப்புகளின் அழைமத்தனத்திற்குச் சிலர்

R1893 : page 263

மிகவும் அச்சமைடகிறபடியால், குறிப்பிட்ட ஊழியங்களுக்கெனக் கர்த்தருடைய தெளிந்துகொள்ளுதலாய் இருக்குமெனத் தங்களால் நம்பப்படுகிற, தங்கள் மத்தியில் காணப்படுவர்களை நியமிப்பதற்கென்றால் தங்களது தனிப்பட்ட சுயாதீனத்தினைப் பயன்படுத்திவெதற்கு அஞ்சகின்றனர். இப்படியாக அவர்கள் தவிர்க்க விரும்பிட்ட அதே அழைமத்தனத்திற்குள், அழைமப்படுகிறார்கள். ஊசல்குண்டு/Pendulam போன்று மிதமிஞ்சின ஒரு நிலைப்பாட்டினின்று, மிதமிஞ்சின மறுநிலைப்பாட்டிற்குச் செல்வதே யாவருடைய மனப்பாங்காய் இருக்கின்றது; ஆனால் திருவசனம் மற்றும் சத்தியத்தினுடைய ஆவியானது, உங்களை “ஸ்திரப்படுத்தி, பலப்படுத்தி, நிலைநிறுத்துவதற்கு” எதுவானதாகும். எந்த இடத்திலும் காணப்படும் கர்த்தருடைய மந்தைக்கான ஆவிக்குரிய நலனுக்கடுத்த காரியங்களானது, மனம்போன போக்கில், ஒழுங்கில்லாமல் செய்யப்படுவதற்கு விட்டுவிட முடியாத அளவுக்கு மிகவும் கருத்துான்றி கவனிக்க வேண்டிய மற்றும் முக்கியமான காரியங்களாய் இருக்கின்றது; ஒருவேளை ஒழுங்கில்லாமல் செய்யப்படுவதற்கு விட்டுவிடப்பட்டால், நிச்சயமாகவே சாத்தான் ஒரு கட்டத்தில் அதைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திவொன்.

பாபிலோனின் அழைமத்தனத்தினின்று நாம் தப்பித்துள்ளதான் காரியமானது, நம்முடைய காரியங்களிலுள்ள அனைத்து ஒழுங்கையும், ஒழுங்குமுறைமையையும் விலக்கிட வேண்டுமெல்லவா என்பதற்குக் காரணம் ஆகாது; ஆதிசபையாருக்கும் இதே பயங்கள் இருந்திருக்கலாம்; ஏனெனில் அவர்களும் அப்போதுதான் யூத மார்க்கத்தின் அழைமத்தனத்தினின்று தப்பினவர்களாய்க் காணப்பட்டனர் மற்றும் அவர்களும் அழைமத்தனத்தின் நுகத்திற்குள்ளாக மீண்டும் அழைமப்படாதபடிக்கு இருக்கத்தக்கதாக அறிவிறுத்தப்பட்டனர் (கலாத்தியர் 5:1). அழைமத்தனத்தின் நுகம் என்பது ஒழுங்கு மற்றும் ஒழுங்குமுறை பற்றியதாக இல்லாமல், மாறாக பழைய யூத விசுவாசம் - அதாவது நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கைப் பற்றியதாகவே இருந்தது. இதிலிருந்தே அவர்கள் சுதந்தரமடைந்து நிலைத்திருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் கிறிஸ்து தம்முடைய பலியின் வாயிலாக, அவர்களை விடுதலைப்பண்ணினார். சபைகளுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டதும், அவர்கள் யாவராலும் கைக்கொள்ளப்பட்டு வந்ததுமான ஒழுங்குமுறையானது, அழைமத்தனமாக கருதப்படவேயில்லை; ஒழுங்குமுறையானது ஏற்படுத்தப்பட்டது மற்றும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் மூப்பர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள்; மற்றும் இதற்கேற்ப கர்த்தருடைய வேலையும் செழித்தோங்கியது.

ஒழுங்குமுறையின் கொள்கையும் மற்றும் முறையாய் நியமிக்கப்பட்ட மற்றும் கர்த்தருடைய ஆவியினால் தகுதியடைந்துள்ள மூப்பாக்களை அங்கீகரித்தல் (இப்படியாக கடவுளியல் கல்லூரிகளில் செய்யப்படுகிறதில்லை) மற்றும் அவர்கள் ஊழியம்புரிகின்றதான் சபையாரின் அங்கீகாரம் மற்றும் ஒத்துழைப்பின் வாயிலாக அவர்களை, அவர்களது ஊழியங்களில் ஆதரித்தல் எனும் கொள்கையும் சரியானதே; இல்லையேல் அப்போஸ்தலர்கள் இதை ஆதிசபையாருக்குக் கட்டளையிட்டதில் தவறு செய்தவர்களாய் இருப்பார்கள்; மற்றும் இந்த ஏற்பாட்டினை எதிர்க்காததில் ஆதிகிறிஸ்தவர்களும் தவறு செய்தவர்களாய் இருப்பார்கள். ஆனால் நிச்சயமாகவே அப்போஸ்தலர்களும், ஆதிசபையினரும் தவறு செய்யவில்லை. தங்கள் காரியங்களுக்கான இந்த எனிமையான ஒழுங்குமுறையும், ஏற்பாடுகளும் ஆசீர்வாதமாய் அமைந்தது; கர்த்தரும்கூட இந்த ஏற்பாட்டினை அங்கீகரிப்பதைத் தெரிவிக்கும் வண்ணமாக உதாரணத்தினை, ஆசியாவிலுள்ள ஏழுச் சபைகளுக்குமான தம்முடைய வெளிப்படுத்துதலைத் தெரிவிக்கையில், தம்முடைய செய்தியை, அச்சபைகளின் பிரதிநிதிகளான மூப்பாகள், “தூதர்கள்,” தூதுவர்கள் அல்லது ஊழியக்காரர்கள் வாயிலாக தெரிவித்ததில் வழங்கினார் (வெளிப்படுத்தல் 2:1, 8, 12, 18; 3:1, 7, 14).

ஒழுங்கு விஷயத்தில், பெயர்ச் சபைகளானது கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக அந்த எனிமையையும் மற்றும் அவர் தம்முடைய பரிசுத்த அப்போஸ்தலர்கள் வாயிலாக கட்டளையிட்டதான் ஒழுங்குமுறையையும் அவர்கள் எல்லை மீறி தாண்டிச் சென்று, தேவபக்தியே இல்லாமல் போகுமளவுக்கு, தேவபக்திக்கான வேஷங்களை அதிகமாய்ப் பெருக்கிக்கொண்டதிலும்தான் தவிர, மற்றால் ஒழுங்கு விஷயத்தில், பெயர்ச் சபைகளுடன் எங்களுக்கு எந்தக் கருத்துவேறுபாடும் இல்லை. ஒரு விஷயத்தினைப் பெயர்ச்சபைகள் பெற்றிருக்கின்றார்கள் என்ற காரணத்திற்காக நாம் எதையும் உதறித் தள்ளிடக்கூடாது; ஆனால் தவறாய்க் காணப்படும்

R1893 : page 264

யாவற்றையும், தேவனுடைய ஆவிக்கும், வசனத்திற்கும் முரண்பாடான யாவற்றையும் நாம் மறுத்திட வேண்டும். பல்வேறு சபை பிரிவுகள் மீதான கண்மூடித்தனமான பகைமையினால் மாத்திரமே நாம் வழிநடத்தப்படுவோமானால், பெயர்ச் கிறிஸ்தவ அமைப்புகளினால் இப்பொழுது மிகக் குறைவான பற்றினால் பற்றிக்கொள்ளப்பட்டிருப்பினும், இன்னமும் அவர்களால் பற்றிக்கொள்ளப்பட்டிருக்கும் சில பழைய மற்றும் விலையேறப்பெற்ற சத்தியங்களைத் தூக்கி எறிந்துவிடும்/தூக்கிவிடும் மிதமிஞ்சின நிலைக்குள் நாம் கடந்துபோக நேரிடும்; உதாரணத்திற்குப் பாவநிவாரணத்தின் அல்லது ஞானஸ்நானத்தின் அல்லது கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தின் உபதேசத்தை, பெயர்ச்சபையினர் பெற்றிருந்தார்கள் என்ற காரணத்திற்காக மாத்திரம், இவ்வுபதேசங்களை நாம் ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுவெர்களாகிடுவோம். ஆனால் தேவ வசனத்தினால் கற்பிக்கப்பட்டவர்களாகிய நாம், நலமானவற்றைப் பற்றிக்கொண்டிருக்க கற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம் மற்றும் கர்த்தருடைய நோக்கங்களுக்காக நாம் செய்திடும் யாவையும், “நல்லொழுக்கமாயும், கிரமமாயும்” செய்திடுவது என்பது நலமானவைகளில் ஒன்றாகும்; ஆனால் அது ஆவிக்குரிய ஒழுங்காய் இருப்பதாக; தேவனுடைய மந்தையின்மேல் ஒரு வசூப்பாரை உயர்த்தி, சபையின் மீது உரிமையான அதிகாரமுடைய ஒரே ஒருவராகிய உண்மையான தலையானவரைப் புறக்கணிக்கும் பாபிலோன் ஒழுங்கின்படியாக இருக்கக்கூடாது. “கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்குப் போதகராயிருக்கிறார், நீங்கள் எல்லாரும் சகோதராயிருக்கிறீர்கள்; உங்களில் பெரியவனாயிருக்கிறவன் உங்களுக்கு ஊழியக்காரணாயிருக்கக்கடவுள்” என்பதை மறந்துவிடாதீர்கள். கிறிஸ்துவின் சர்வம் பக்திவிருத்தி அடைவதற்கான கண்ணோட்டத்தில், “சகலமும் நல்லொழுக்கமாயும், கிரமமாயும் செய்யப்படக்கடவுது” (1 கொரிந்தியர் 14:40, 26).

சபையின் தலையானவருடைய சிறப்புரிமைகள்

உண்மை சபையானது எந்தப் பொறுப்புகளுக்கும் கடமைப்பட்டவர்கள் அல்ல என்றும், நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்திடுவதற்கு - அதாவது நாம் விரும்பினால் சபை கூடிவருதலை விட்டுவிடுவதற்கு அல்லது நாம் விரும்பினால் மற்றவர்களோடு நாம் ஜக்கியங்கொள்ளுவதற்கு அல்லது இங்கும் அங்குமாகச் சென்று நல்ல, கெட்ட மற்றும் புறக்கணிக்கப்பட்ட போஜன பந்திகளிலிருந்து சிறு உணவு துண்டுகளைக் கொண்டுவந்திடுவதற்கு நமக்குச் சுதந்தரம் இருக்கின்றது என்றும் ஊகிப்பது தவறாகும். நாம் உண்மையிலேயே கிறிஸ்துவுக்கு உரியவர்களாய் இருப்போமானால், பாவம் மற்றும் மரணத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்தும் மற்றும் சாத்தான் நம்மீது சுமத்தும் நுகங்கள் யாவற்றிலிருந்தும் விடுதலை அடைவது, நாம் அனுபவிக்கும் ஒரே சுதந்தரமாக இருக்கும். கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் காணப்படுகிறவர்களுக்கு

ஆக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்படுதல் இல்லை என்பதே நம்முடைய விடுதலையாய் இருக்கின்றது; நாம் மரணத்தைவிட்டு நீங்கி ஜீவனுக்குட்பட்டிருக்கிறோம் மற்றும் பாவம் எனும் ஆளோட்டிகளுக்கு இனிமேல் நாம் அடிமைகள் அல்ல. அந்த அடிமைத்தனத்திற்குட்பட்டிருந்த பழையவைகள் யாவும் ஓழிந்துபோயின மற்றும் எல்லாம் புதிதாயின. இதுவே தேவனுடைய புத்திரர்களுக்குரிய ஆசீர்வாதமான சுயாத்தீர்மாகும். இது இப்பொழுது விசுவாசத்தினால் உணர்ந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது மற்றும் கொஞ்சம் நின்மாகவும் உணர்ந்து கொள்ளப்பட்டுள்ளது; ஆனால் விரைவில் (விழுகையின் நிமித்தம் கறைப்படிந்ததும், அழுரண்மானதுமான) சாவுக்கேதுவாகிய இது சாவாமையைத் தரித்துக்கொள்ளும்போது முழுமையாய் உணர்ந்துகொள்ளப்படும்.

இப்படியாகப் பாவத்தின் அடிமைத்தனத்தினின்று கிறிஸ்துவினால் விடுவிக்கப்பட்டுள்ளபடியால், நமது பரம பிதாவினுடைய சித்தமாய் இருக்கின்ற கிறிஸ்துவின் சித்தத்தினைச் செய்திடுவதற்கென, அவரோடுகூட ஓர் உடன்படிக்கை உறவிற்குள்ளாகக் கடந்து வந்திருக்கின்றோம்; கிறிஸ்துவும்: “தேவனே உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய, இதோ வருகிறேன்; என் சித்தத்தின்படியல்ல, என்னை அனுப்பினவருடைய சித்தத்தின்படி செய்யவே வந்தேன்” என்று கூறி, தேவனோடு உடன்படிக்கைப் பண்ணினார். ஆகையால் நமது கர்த்தர் கூறினதுபோல, சாத்தானுடைய பாரமான நுகத்தினின்று அவரால் விடுவிக்கப்பட்டுள்ள நாம், மகிழ்ச்சியான பணியாகிய கிறிஸ்துவின் நூகம் மற்றும் சுமையினை நம்மீது ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம் (மத்தேய 11:29, 30). ஆகையால் இதுவே நாம் நம்முடைய உடன்படிக்கைக்கு உண்மையாய் இருக்கும்பட்சத்தில் நம்முடைய சுயாதீனத்திற்கான பரப்பளவாகும் மற்றும் நம்முடைய அடிமைத்தனத்திற்கான பரப்பளவாக இருக்கும். அவருடைய அருமையான நாமத்திற்குத் துதி ஏற்றுப்போமாக! நமது கர்த்தரும், மீட்பருமானவருடைய நூகம் மெதுவாயும், அவரது சுமை இலகுவானதாகவும் இருக்கின்றதை நாம் காண்கின்றோம்; காரணம் நமக்கான அவரது அன்பும் மற்றும் அவருக்கான நமது அன்பும் ஆகும்.

“பரலோகத்தில் பேரெழுதப்பட்டிருக்கிறவர்களாகிய” உண்மை சபையானது, அநேக குழ்நிலை மாற்றங்களுக்குள்ளாலும் - அதன் அங்கத்துவமானது தொடர்ந்து மாற்றிக்கொண்டிருந்தாலும், அது தற்காலத்திலும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி ஓர் organization/அமைப்போகும்; ஆனால் அது ஒரு பரலோக அமைப்பே ஒழிய, பூமிக்குரிய அமைப்பல்ல. இரண்டு விதத்தில் கிறிஸ்துவின் உண்மை சபையானது கருதப்படலாம்: (1) சுவிசேஷ யுகத்தினுடைய துவக்கம் முதல் முடிவுவரையிலுமுள் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட விசுவாசிகளின் முழுக்கூட்டத்தாருமே ஒரே சர்வமாக, ஒரே சபையாகக் காணப்படுகின்றனரே ஒழிய, அநேகம் அல்ல; ஏனெனில் கர்த்தர் ஒரு சபையையே ஸ்தாபித்தார். மேலும் அந்த ஒரு சபைக்கு, அவரே ஒரே “கர்த்தராகவும்” மற்றும் “தலையானவராகவும்,” மாபெரும் “பிரதான மேய்ப்பாகவும்” மற்றும் “போதகராகவும்” மற்றும் ஒரே அதிகாரியாகவும் காணப்படுகின்றார். இதுவே “பரலோகத்தில் பேரெழுதப்பட்டவர்களாகிய” “முதற்பேரானவர்களின் சபையாக” இருக்கின்றது (எபிரெயர் 12:23); மற்றும் தங்களது ஓட்டத்தின் முடிவு வரையிலும் தங்கள் பெயர்களை அங்கே எழுதப் பெற்றிருந்து, உண்மையின்மையின் காரணமாக (வெளிப்படுத்தல் 3:5) கிறுக்கிப்போடப்படாமல் தங்கள் பெயர்களை அங்கே எழுதப் பெற்றிருப்பவர்கள், நமது கர்த்தரும், இரட்சகருமான இயேசு கிறிஸ்து வெளிப்படும்போதும் மற்றும் இராஜ்யத்திலும் காணப்படும் ஜெயங்கொள்ளும் சபையில் முழுமையான அங்கத்தினத்திற்குள்ளாக அனுமதிக்கப்படுவார்கள் (2 தீமோத்தேய 4:8; தீத்து 2:13; 1 பேதுரு 1:7; 5:4).

கர்த்தர்தாமே சபைக்கான புஸ்தகத்தினை - நம்முடைய பெயர்களின் பதிவுகள் மற்றும் ஒவ்வொரு அங்கத்தினன் குறித்த தனித்தனி பதிவுகள் - ஆகியவற்றைப் பார்த்துக்கொள்கின்றார்; அதற்கும் நமக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. உண்மையாய் அர்ப்பணம்பண்ணியுள்ள விசுவாசிகள் யாவருடைய பெயர்களையும் அவர் பதிவு செய்துகொள்கின்றார் மற்றும் பூமியிலுள்ள எந்த வல்லமையினாலும், அவர்களை அவர் கையிலிருந்து பறித்துக்கொள்ளவோ அல்லது பரலோகத்தில் பதிவுபண்ணினதிலிருந்து, அவர்களது பெயர்களைக் கிறுக்கிப்போடவோ முடியாது (யோவான் 10:28, 29; உரோமர் 8:35-39; வெளிப்படுத்தல் 3:5). இதற்கும் மற்றும் தலைக்குரிய கடமைகள் யாவற்றிற்கும், அவரது தவறிமைக்காத ஞானம் மாத்திரமே போதுமானதாகும். ஆகையால் கிறிஸ்துவின் சர்வத்திலுள்ள எந்த அங்கத்தினனும் இறுமாப்படைவது என்பது - சபையின் தலையானவரின் அதிகாரத்தினை எடுத்துக்கொள்வது என்பது, மிகவும் கண்ணியமற்றதாக மற்றும்

கண்டனத்திற்குரியதாக இருக்கும். மேலும் அத்தகையவன் கர்த்தருடைய சிட்சையினால் சீக்கிரமாய்க் குணமடையவில்லையெனில், அவன் அறுப்புண்டுபோய், அவரது சர்வத்தில் இடம்பெறுவதற்கு அபாத்திரனாகப் புறந்தனப்படுவான் (2 தெசலோனிக்கேயர் 2:11).

(2) சபை கருதப்படுவதற்கான மற்றொரு விதம் - அதாவது ஆவிக்குரிய விதமாகக் காணப்படுகிற இந்த விதம் - ஒரு பங்கானவர்களை முழுமையானவர்களைப் போன்று கருதுவதாகும் (பிலேமோன் 2; வெளிப்படுத்தல் 2:1). இப்படியாக ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும் பரிசுத்தவான்கள் அனைவரும் இன்றிருக்கும் சபையெனப் பேசப்படலாம் அல்லது ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கும் சபையில் எத்தனை பேர்கள் ஓரிடத்தில் கூடினாலும், அவர்கள் அவ்விடத்திலுள்ள சபை என்று அழைக்கப்படலாம் (உதாரணத்திற்கு: பிலேமோன் 2; வெளிப்படுத்தல் 1:4; 2:1; 2 கொரிந்தியர் 11:28). ஏனெனில் எங்கே இரண்டு அல்லது மூன்றுபேர் கூடுகின்றார்களோ, அவர்கள் நடுவில் தாம் காணப்படுவாரெனக் கர்த்தரும், தலையுமானவர் வாக்களித்துள்ளார் (மத்தேயு 18:20). அங்கத்தினர்கள் யாவரும் கர்த்தரோடுகூட ஒன்றுசேரும்போதும் மற்றும் மகிழ்மையடையும் போதுதான், சர்வசங்க சபை காணப்படும்.

உண்மை சபையினுடைய அங்கத்தினர்களை எப்படி நாம் அறிந்துகொள்வது என்று யாரேனும் கேட்பார்களானால், அதற்கு நம்முடைய பதில்: கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தங்களது விசுவாசத்தினைக் குறித்த அவர்களது அறிக்கையின் மூலமாகவும் மற்றும் அவர்களில் வெளிப்படும் கிறிஸ்துவின் ஆவியின் மூலமாகவும் நாம் அவர்களை அறிந்துகொள்ளலாம் என்பதேயாகும். அவர்கள் நடுவில் வெளிப்படுகிறதான் அவரது சத்தியமும், அவரது ஆவியும் மற்றும் அவரது பிரசன்னமும்தான் - அவர்களை ஒன்றுகூடத் தூண்டுகின்றது மற்றும் கிறிஸ்தவ அன்பு மற்றும் ஐக்கியத்தின் கட்டுகளில் அவர்களது இருதயங்களை ஒருங்கிணைக்கின்றது மற்றும் அவர்களை அதே நம்பிக்கையினாலே ஏவி, அதே சந்தோஷத்தினால் அவர்களை உயிருட்டி, கர்த்தருடைய வேலையில் ஒன்றுசேர்ந்து ஒத்துழைப்பதற்கு, அவர்களை நடத்துகின்றதாய் இருக்கின்றது. நம் மத்தியில் ஒழுங்கற்று நடக்கிறவரின் பெயரினை அங்கத்தினர்களின் பட்டியலிலிருந்து நாம் விலக்கிட முடியாததினால், அத்தகையவரை நாம் எப்படிக் கையாளுவது? என்று கேள்வி எழுப்பப்படுகிறதென்றால்; இதற்கு நம் பதில் என்னவெனில்: இவ்விஷயத்திற்கு நமக்கு மிகவும் தெளிவான கட்டளைகளைப் பெற்றிருக்கின்றோம். ஆதிசபையில் இருந்ததுபோல இப்பொழுதும் அங்கத்தினர்கள் மத்தியில் பல்வேறு அளவிலான வளர்ச்சி நிலைகள் காணப்படுகின்றது; மற்றும் பவுல் அடிகளாரோ: சிலர் திடனற்றவர்களாய் இருப்பார்கள், அவர்களைத் தேற்றுங்கள்; சிலர் பலவீனர்களாய் இருப்பார்கள், அவர்களைத் தாங்குங்கள்; எல்லாரிடத்திலும் நீடிய சாந்தமாய்/பொறுமையாய் இருக்கும் போதிலும், ஒழுங்கில்லாதவர்களுக்குப் புத்தி சொல்லுங்கள் என்று கூறுகின்றார் (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:14). ஒழுங்கில்லாதவர்களைப் பலவீனர்களென்று தவறாய் எடுத்துக்கொண்டு, அவர்களைத் தேற்றிக்கொண்டிராதேயுங்கள்; மாறாக நீடிய சாந்தத்துடனும், பொறுமையுடனும், அன்புடனும் ஒழுங்கில்லாதவர்களுக்குப் புத்திசொல்லுங்கள். ஆனால் நீங்கள் அத்தகைய ஒருவருக்கு உண்மையாய்ப் புத்திசொன்ன பிற்பாடு, அவர் தொடர்ந்து சத்தியத்திற்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பாரானால், “அவனைக் குறித்துக்கொண்டு, அவன் வெட்கப்படும்படிக்கு அவனுடனே கலவாதிருங்கள். ஆனாலும் அவனைக் சத்துருவாக எண்ணாமல், சகோதரனாக எண்ணி புத்தி சொல்லுங்கள்.” கர்த்தர் அவனை அறுப்புண்டுபோகப்பண்ணியிருக்கிறார் என்பது வெளிப்பட்ட பிற்பாடே, நாம் அவனிடத்தில் சகோதர அக்கறைக்கொள்வதை நிறுத்திடலாம் (2 தெசலோனிக்கேயர் 3:14, 15).

சகோதரர்களுக்கிடையே பிரச்சனைகள் ஏற்படும் சூழ்நிலைகளுக்கும்கூடக் கர்த்தர் தெளிவான கட்டளைகளைக் கொடுத்துள்ளார் (மத்தேயு 18:15-17).

சபையின் மாபெரும் தலையானவர், தம்முடைய ஜனங்களைப் பக்திவிருத்தியடையப் பண்ணுவதற்கு - அவர்களை மகா பரிசுத்த விசுவாசத்தில் கட்டியெழுப்புவதற்கும் மற்றும் கிறிஸ்தவ குணலட்சணத்தில் அவர்களது வளர்ச்சிக்குமாக திரளான வழிவகைகளையும் அருளியுள்ளார். பூமியில் நம்முடைய ஒட்டம் முழுவதிலும், அவரது ஓயாத மேற்பார்வையினையும் மற்றும் வழிநடத்துதலையும் நாம் பெற்றிருக்கின்றோம். அவர் நம்முடைய தலையாக

R1893 : page 265

இருக்கின்றார், நாம் அவரது சர்வமாக இருக்கின்றோம்; அவர் நம்முடைய மேய்ப்பனாக இருக்கின்றார், நாம் அவரது ஆடுகளாக இருக்கின்றோம்; அவர் நமது தளபதியாய்

இருக்கின்றார், நாம் அவரது போர்ச் சேவகர்களாய் இருக்கின்றோம். இப்பொழுது நாம் தகுதிக்கான தேர்வின்கீழ், பாட்சையின்கீழ் உள்ள சபையாக இருக்கின்றோம்; விரைவில் உண்மையெல்லா போர்ச் சேவகர்கள் என்று அங்கீரிக்கப்படுவோம் என்றும், வல்லமையிலும், மகா மகிழையில் காணப்படும் ஜெயங்கொள்ளும் சபையின் முழு அங்கத்துவத்திற்குள் அனுமதிக்கப்படுவதற்குப் பாத்திரவான்களாகிடுவோம் என்றுமென்று நம்பிக்கையில் நமக்கான போர்களின் மத்தியில், இப்பொழுது நாம் போர்புரியும் சபையாகக் காணப்படுகின்றோம்.

R1894 : page 265

இப்படியாக, நமக்காக வாக்களிக்கப்பட்டுள்ள கானானை நோக்கி, வனாந்தரம் வழியாய் நாம் பிரயாணிக்கையில், தகுதிக்கானும் இந்நிலையிலும்கூட எப்படி முற்றிலுமாகக் கிறிஸ்துவின் உண்மை சபையானது, அதன் தலையாகிய கிறிஸ்துவின் கீழ் நிர்வகிக்கப்படுவதை நாம் காண்கின்றோம். நாம் அனைவரும் நம்முடைய மாபெரும் அதிபதியினுடைய கட்டளைகளின் கீழ்க் காணப்படுகின்றோம்; தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளதான் இளைப்பாறுதலை அடைய விரும்பும் யாவரும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவரைப் பின்பற்றிட வேண்டும். ஓ! நாம் சொந்தமாய்ச் செயல்படக்கூடாது மற்றும் எவ்விஷயத்திலும் நம்முடைய சொந்த சித்தத்தின்படி செய்திடுவதற்கு எந்த உரிமையும் நமக்கு நிச்சயமாகவே இல்லை. அனைத்தும், நம்முடைய சிந்தனைகளும்கூடக் கிறிஸ்துவக்குள்ளான தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றது; மற்றும் இதை அடையாளம் கண்டுகொள்வதிலும் மற்றும் மகிழ்ச்சியுடன், அன்புடன் கீழ்ப்படிவதிலுமென்று நம்முடைய உண்மையின் மீதே - அவரது சபையிலுள்ளதான் நம்முடைய அங்கத்துவமானது சார்ந்திருக்கப்பண்ணப்பட்டுள்ளது. எவ்விஷயத்திலும் நம்முடைய விருப்பத்தின்படி நம்மால் செய்திட முடியாது; நாம் கிறிஸ்துவக்குள்ளான பிரமாணத்திற்கு விதிவிலக்கற்ற விதத்தில் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றோம்; அவரது பரிசுத்த ஆவியானது நம்முடைய ஒவ்வொரு கிரியையும், வார்த்தையையும் மற்றும் சிந்தையையும் ஆண்டிட வேண்டும்; மற்றும் இப்படியாக நம்முடைய ஒவ்வொரு வல்லமையையும், தாலந்தையும் அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்துவதே தொடர்ந்து நம்முடைய பிரயாசமாகக் காணப்பட வேண்டும்.

கிறிஸ்துவக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கும் இந்த ஆசீர்வாதமான அடிமைத்தனத்தில், அன்பிற்கு அடிமைப்பட்டிருக்கும் அடிமைத்தனத்தில் ஒன்றாகப் பாவத்தின் சங்கிலிகள் நம்மிடமிருந்து கீழே விழும்போது, உயர்ந்த பட்ச சுயாத்தை காணப்படுகின்றது. உலகமும், அதன் கருத்துகளும், வீணான குறிக்கோள்களும், அறிவீணங்களும், பெருமையும் மற்றும் மூடநம்பிக்கைகளும், பயங்களும் நம்மை இனியும் விலங்கிடுகிறதில்லை மற்றும் தெய்வீக்கக் கிருபையின் மகிழையான வெளிச்சம் உள்ளே வருமளவுக்கு நம்முடைய மனங்கள் மற்றும் இருதயங்களின் ஜன்னல்கள் அகலமாக திறக்கின்றன மற்றும் நம்முடைய இருதயங்களானது களிகூர்ந்து, பாடுகின்றன.

அப்போஸ்தலரின் கட்டளை, கர்த்தருடைய கட்டளையாக இருக்கின்றது

இப்படியாகச் சபையின் மாபெரும் தலையானவர், நமக்கான வழியினை நமக்கு வகுத்துள்ளார். “வழி இதுவே, இதிலே நடவுங்கள்” என்று அவர் கூறியின்றார். அவர் அனைத்து வரையறைகள் மற்றும் ஏற்பாடுகள் முதலானவைகளை வகுத்தமைத்துள்ளார் மற்றும் அவரது கட்டளைகளை உண்மையாய்க் கைக்கொள்வதே நம்முடைய பங்காய் இருக்கின்றது. சபை காரியங்களுக்கடுத்த ஒழுங்குமுறை ஏற்பாடுகளைக் கர்த்தாக கொடுத்ததாகக் குறிப்பிடும் வகையில் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்:-

“மேலும் நாம் அனைவரும் தேவனுடைய குமாரனைப் பற்றும் விசவாசத்திலும் அறிவிலும் ஒருமைப்பட்டவர்களாகி, கிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்ச்சியின் அளவுக்குத்தக்கக் டூரண்புருஷராகும்வரைக்கும், பரிசுத்தவான்கள் சீர்பாருந்தும்பொருட்டு, சுவிசேஷ ஊழியத்தின் வேலைக்காகவும், கிறிஸ்துவின் சர்வமாகிய சபையானது பக்திவிருத்தி அடைவதற்காகவும், அவர், சிலரை அப்போஸ்தலராகவும், சிலரைத் தீர்க்கதுரிசிகளாகவும், சிலரைச் சுவிசேஷகராகவும், சிலரை மேய்ப்பராகவும் போதகராகவும் ஏற்படுத்தினார்” (எபேசியர் 4:11-13). இங்கு, 1 கொரிந்தியர் 12:12-20-வரையிலான வசனங்களைப் போலவே மனித சர்வத்தின் அவயங்களைக்கொண்டு அப்போஸ்தலன், சபை ஒருவரோடொருவரும் மற்றும் கர்த்தரோடும் கொண்டிருக்கும் உறவினைச் சித்தரிக்கின்றார்; சர்வமானது சீரான அமைப்படையத்தக்கதாகவும், பூரணமடையத்தக்கதாகவும் ஒவ்வொரு

அவயமும்/அங்கத்தினனும் போதிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். மறுபடியுமாக அதே அப்போஸ்தலன் நம்மிடம்: “தேவன் தமது சித்தத்தின்படி, அவயங்கள் ஒவ்வொன்றையும் சர்வத்திலே வைத்தார். [தன்னுடைய விஷயத்திலும், மற்றவர்கள் விஷயத்திலும் கர்த்தருடைய நியமனங்களை அடையாளம் கண்டுகொள்வதற்கு ஒவ்வொருவரும் நாடிட வேண்டும்; மற்றும் கர்த்தரினால் அங்கீரிக்கப்பட்ட ஏற்பாடுகளின்படி மாத்திரமே ஊழியம் புரிந்திட ஒவ்வொருவரும் நாடிட வேண்டும்]. ஏனெனில் சர்வமானது ஓர் அவயவமாயிராமல், அநேகம் அவயங்களாய் இருக்கின்றது . . . தேவனானவர் சபையிலே முதலாவது அப்போஸ்தலரையும், இரண்டாவது தீர்க்கத்துரிசிகளையும், மூன்றாவது போதகர்களையும், பின்பு இன்னும் பலரையும் ஏற்படுத்தினார்” என்று கூறுகின்றார். சவிசேஷ யுகம் முழுவதிலும் தம்முடைய சபைக்கு ஊழியர்களை அருளி, தம்முடைய பங்கினைக் கர்த்தர் உண்மையாய்ச் செய்திருக்கின்றார்; ஆனால் அவருடைய ஜனங்கள் - அவரது தகுதியுள்ள மற்றும் நியமனத்தின்படியானவர்களுக்காகக் கவனித்துப் பார்த்தவர்களாக எல்லாத் தருணங்களிலும் இருந்ததில்லை என்பது நிச்சயமே மற்றும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, இப்படித் தவறிப்போவதன் காரணமாகவும், அத்தகையவர்களுக்குப் பதிலாக தன்னைத்தானே நியமித்துக்கொண்ட, தன்னைத்தானே உயர்த்திக்கொண்ட, தன்னைத்தானே போதித்துக்கொண்ட மற்றும் தன்னைத்தானே என்றென்றுமாக நியமித்துக்கொண்ட “குருமாரை” ஏற்றுக்கொண்டதன் காரணமாகவும் அநேகவற்றை அவரது ஜனங்கள் இழந்தும்போனார்கள்.

பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களே இருந்தனர் மற்றும் தேவ ஏவுதலின் பேரிலான இவர்களது ஊழியமானது, முழுச்சபைக்கும், யுகத்தின் முடிவுவரையிலும் காணப்படுகின்றது. இவர்களுக்கு வாரிசுகள் இருந்ததில்லை; மாறாக மந்தைக்கு உபதேசிக்கவும், மந்தையினுடைய நலனுக்கடுத்த காரியங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளவும் முடிகின்ற வெவ்வேறு அளவிலான திறமைகளுடைய போதகர்களையும் மற்றும் மேய்ப்பர்களையும் கர்த்தர் அவ்வப்போது எழுப்பிக்கொண்டிருந்தார்.

“மூப்பர்” எனும் வார்த்தையானது, சபை பக்திவிருத்தியடையத்தக்கதாகக் கர்த்தரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட யாவருக்கும் அல்லது இந்த ஊழியர்காரர்கள் அனைவருக்கும் பொருந்துகின்றதாய் இருக்கும்; இந்த ஊழியர்களில் சிலர் பிரதான ஊழியத்தினைப் பெற்றவர்களாகவும், மற்றவர்கள் உதவியாளர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். ஆகவேதான் அப்போஸ்தலர்கள் தங்களை மூப்பர்களெனத் தெரிவிக்கின்றனர் (1 பேதுரு 5:1). “மூப்பர்” என்ற வார்த்தையானது, முத்த சகோதரரைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது; வயதில் முத்தவராக இருப்பது அவசியமல்ல, மாறாக கிறிஸ்தவ குணலட்சணத்தில் முதிர்ச்சியடைந்தவராக இருத்தலைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. தீமோத்தேயுவும், தீத்துவும் அநேகமாக வாலிப்பர்களாகக் காணப்பட்டனர் (1 தீமோத்தேய 4:11, 12; தீத்து 1:4; 2:15).

இரு சபையில், சத்தியத்தினைப் பொதுவிடங்களில் முன்வைத்திடுவதற்கான தாலந்தினைக் குறிப்பிடத்தக்க விதத்தில் ஒருவரோ அல்லது ஒன்றிற்கு மேற்பட்டவர்களோ பெற்றிருப்பதாக தென்படுகையில், அது சபையார் யாவராலும் அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்பட்டு, அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் விஷயத்தில் அனைவருமே ஒத்துழைத்திட வேண்டும்; மேலும் இதற்காக விசேஷித்த சூட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்படலாம். இம்மாதிரியான சூட்டங்கள் ஆதிசபையில் அரிதாய் இருந்தது; காரணம் பவுல் அல்லது அப்பல்லோ அல்லது பேதுரு போன்ற வரம்பெற்ற பேச்சாளர்கள் போன்று அநேகர் அப்போது இருக்கவில்லை. ஆனால் அத்தகைய தாலந்துகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோது, அவைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன மற்றும் பிரயோஜனமாயும் இருந்தன. இப்படியாகவே நம் மத்தியிலும் காணப்பட வேண்டும். பொது ஊழியங்களுக்குரிய பேச்சாற்றலானது சாதாரணமானதாகவோ அல்லது அசாதாரணமானதாக இருக்கலாம்; எனினும் இரண்டுமே பக்திவிருத்திக்கு ஏதுவானதாய் இருக்க வேண்டும். இதைப் பகுத்துணர்கிறவர்கள் சபையார்களே ஆவார்கள் மற்றும் ஒருவேளை பொதுப் பிரசங்கிக்கல் ஊழியங்களுக்கான தாலந்துகள் இல்லையெனில், அவ்வழியங்கள் மேற்கொள்ளப்படாமல் இருப்பது நல்லது மற்றும் இதற்குப் பதிலாக அதிக பக்திவிருத்தியடையப்பண்ணும் மற்ற ஊழியங்கள் - அதாவது இதற்குப் பொருத்தமான தாலந்துகள் சபையார் மத்தியில் காணப்படுகையில் - இந்த மற்ற ஊழியங்கள் செய்யப்படலாம்.

பரிசுத்தவான்களின் கூடுகைகளில் அடையப்பட வேண்டிய நோக்கங்கள்

பரிசுத்தவான்களின் கூடுகைகள் மற்றும் மூப்பர்களுடைய ஊழியங்கள்

முதலியவைகளில் அடையப்பட வேண்டிய நோக்கங்களையும் கவனியுங்கள் - இதன் நோக்கமானது கூடி உரையாட மகிழ்வதோ அல்லது வழக்கமான ஊழியங்களைத் தொடர்வதோ அல்ல; மாறாக அதன் நோக்கமானது (1) “பரிசுத்தவான்கள் சீர்பொருந்தும்பொருட்டுச் சுவிசேஷ ஊழிய வேலைக்காக” வரும் இந்தச் சபை கூடிவருதல்களானது - கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கு, அதாவது எதிர்க்கால மகிழ்மயான ஊழியத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல், இந்த யுகத்திலும், அதாவது மணவாட்டி எதிர்க்கால ஊழியத்திற்கெனத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்திக்கொள்ளும்படிக்கு அவர்களுக்கு உதவுகிற - சபைக்கான அவசியமான ஊழியத்திற்காகவும்கூட, பரிசுத்தவான்கள் யாவரும் மிக முழுமையாய்த் தயார்படுத்தப்படுவதற்கு ஏதுவான பயிற்சி - பள்ளிக்கூடங்களாகக் காணப்பட வேண்டும். இந்நோக்கத்திற்காகப் பரிசுத்தவான்கள் யாவரும் கடுமீழுங்கி எடுக்கும் மாணவர்களாய் இருக்க வேண்டும் மற்றும் வழங்கப்படும் அறிவுரைகளும் முடிந்தமட்டும் முறையாயும், ஒழுங்காயும், சந்தோஷப்படுத்துவதற்காக இல்லாமல் முழுமையான வளர்ச்சிக்கு ஏதுவாய் இருக்கும் கண்ணோட்டத்தில் வழங்கப்பட வேண்டும். “காலத்தைப் பார்த்தால் (உங்களுக்கு இந்தச் சிலாக்கியங்கள் கிடைத்திட்டதான் காலத்தைப் பார்த்தால்) போதகராயிருக்க வேண்டிய உங்களுக்குத் தேவனுடைய வாக்கியங்களின் மூல உபதேசங்களை மறுபடியும் உபதேசிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது; நீங்கள் பலமான ஆகாரத்தையல்ல, பாலை உண்ணத்தக்கவர்களானார்கள்” என்று கூறி, தங்கள் வாய்ப்புகளைப் போதுமானவளவுக்குப் பயன்படுத்தி வளர்ச்சியடைந்து, உறுதிப்பெறாத சிலரை பவுல் அடிகளார் கடிந்துகொண்டது நமக்கு நினைவிருக்கிறது (எபிரேயர் 5:12).

(2) அதன் நோக்கமானது - கிறிஸ்துவினுடைய சர்வம் பக்திவிருத்தியடைவதற்காக - அணைவரும் ஒரே சர்வமாகக் கிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்ச்சிக்கு நேராக கிறிஸ்தவக் குணலட்சணத்திலும், கிருபையிலும் மற்றும் அறிவிலும் வளர்வதில் முன்னேறத்தக்கதாக, அணைவரும் விசுவாசத்திலும், ஆவியிலும், அன்பிலும், தேவனுக்கான அர்பணிப்பிலும் ஒருமைப்பட்டு இணைவதற்காக ஆகும்.

நாம் ஓன்றாய்க் கூடிவருதலுக்கான நோக்கத்தினைப்பற்றின இக்கண்ணோட்டத்தின்படி, நாம் நிறைவேற்றிடுவதற்கு மிக முக்கியமான வேலையைப் பெற்றிருக்கின்றோம் என்று காண்கின்றோம். ஆகையால் சத்திய வசனத்தை நிதானமாய்ப் பகுத்துப் போதிக்கிறவனாயும், ஊழியக்காரணாயும் நம்மைத் தேவனுக்கு முன்பாக உத்தமனாக நிறுத்தும்படி ஜாக்கிரதையாயிருப்போமாக. இப்பாடம் தொடர்புடையதான் இக்கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில்தான், ஊழியத்திற்கு நம்மை ஆயத்தமாக்குவதில் முழுமைக்கும், பூரணத்திற்கும் உதவியாக மற்றும் கிருபைக்கான வழிவகைகளில் ஓன்றாக [ஒரே வழிவகை என்று இல்லாமல் மாறாக காணப்படும் பல்வேறு வழிவகைகளில் ஓன்றாக] செப்டம்பர் மாத நம்முடைய வெளியீடில் நாங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளதான் “வேத ஆராய்ச்சிக்கான டாண் குழுக்கள்” (Dawn Circles for Bible Study) திட்டத்தினைப் பரிந்துரைத்திருந்தோம்.

R1894 : page 266

இதற்காக ஒவ்வொரு வாரமும், ஒரு கூட்டம் கர்த்தருடைய நாளிலோ அல்லது வாரத்தினுடைய வேறோக்கிலும் நாளினுடைய மாலைப்பொழுதிலோ நடத்தப்படுவதாக என்று நாங்கள் அறிவுரையாகக் கூறுகின்றோம். யுகங்களுக்கடுத்த திட்டம்தான் - தெய்வீகத் திட்டம் என்றும், இந்த அறுவடை காலத்திற்கான ஏற்றகால சத்தியமாய் இருக்கின்றது என்றும், அதன் காலங்களும், வேளைகளும் தெய்வீக, நியமனத்தின்படியானது என்றும் நாம் உண்மையாய் நம்புவோமானால், நம்மிடத்திலிருக்கும் நம்பிக்கைக்கான விளக்கத்தினைக் கொடுக்க முடிகிறவர்களாய் நாம் இருக்கத்தக்கதாக, அதை/யுகங்களுக்கடுத்த திட்டத்தினை முழுமையாய்க் கற்றுக்கொள்வதன் முக்கியத்துவத்தினை நாம் புரிந்திருப்போம். அதுதான் இந்தப் “பொல்லாத நாட்களின்” - கொடிய காலங்களின் போராட்டங்களுக்காக ஆயுதம் தரித்துக்கொள்வதற்கு, அணைவருக்கும் அவசியமானதாய் இருக்கின்றது மற்றும் சந்தேகத்திற்கிடமின்றி இந்த ஒரு நோக்கத்திற்காகவே அது நமக்குத் தேவனால் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாதிரியான கூட்டங்களில், பெலவீனர்கள் தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தினைத் தரித்துக்கொள்ள உதவிடுவதற்கும் மற்றும் ஒரே பிரம்மாண்டமான, சீராய் இணக்கமுள்ளதான் தெய்வீகத் திட்டத்தில், எப்படி முன்வைக்கப்படும் ஒவ்வொரு வேதவாக்கியமும், அத்திட்டத்தில் அதனாதன் இடத்தில் பொருந்துகின்றது என்று காண்பித்துக்கொடுப்பதற்கும், பலவான்கள் பெரியளவில் ஊழியம் புரிந்திடலாம். இக்கூட்டமும் மற்றும் அணைத்துக் கூட்டங்களும் எப்போதும் துதி ஆராதனையோடு துவங்கி முடிக்கப்பட வேண்டும்.

ஜெபமும், துதித்தலும், சாட்சியும் உள்ளடக்கின இடைவாரக் கூடுகையினையும் (உபதேசர்தியில் இல்லாமல், பக்தி மற்றும் உரையாடல் ரீதியிலான கூடுகையினையும்) நாங்கள் பரிந்துரைக்கின்றோம்; இக்கூட்டங்களினுடைய விசேஷித்த நோக்கம் பக்தியின் ஆவியினையும் மற்றும் கிறிஸ்தவ நட்புறவை/அந்நியோனியத்தை, அன்பை மற்றும் ஜக்கியத்தை வளர்த்தி உருவாக்கிடுவதற்காகும். இப்படியாக நாம் ஒருவருக்கொருவர் புத்தி சொல்லி மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் நந்தியைகளுக்கு ஏவிடுவோம். இந்தக் கூட்டங்கள் இரண்டினுடைய நல்அம்சம் என்னவெனில், இவை சுதந்தரமாய்ப் பங்கெடுப்பதற்கும் மற்றும் ஒருவரையொருவர் பக்திவிருத்தி அடையப்பண்ணுவதற்குமென யாவருக்கும் வாய்ப்புகள் அளிக்கும் காரியமோகும்.

அலிகெனி சபையில் காணப்படும் ஒழுங்குமுறை

அலிகெனியில், இங்குள்ள சபையில் காணப்படும் ஒழுங்குமுறையினை அறிந்துகொள்வதற்கு அநேகர் விரும்புவார்கள் மற்றும் அது அநேகருக்குப் பிரயோஜனமாய் இருக்கும். அங்கத்தினர்களின் பட்டியலை நாங்கள் வைத்திருப்பதில்லை; ஏனெனில் அந்தப் புஸ்தகத்தின் காரியத்தினைக் கர்த்தரிடமே முழுமையாய் விட்டுவிட்டோம்; தம்முடையவர்கள் யாவரையும் அவர் அறிவார்; மற்றும் அவர்களிடத்தில் வெளிப்படும் அவரது ஆவியின் மூலம் நாம் அவர்களை அடையாளம் கண்டுகொள்கின்றோம். பிரசங்கமும், ஜெபமும், துதித்தலும் 1.30 முதல் 2.30 மீ-வரை ஜெர்மானிய மொழியில் நடைபெறும் மற்றும் ஒவ்வொரு கர்த்தருடைய நாளிலும் 3ம-கு ஆங்கில மொழியில் நடைபெறும் மற்றும் மாலையில் 7.30 மணிக்கு ஒரு பொதுவான வேத ஆராய்ச்சி நடைபெறும் மற்றும் இது தொடங்குவதற்கு முன்னதாக அரைமணி நேரம் துதி ஆராதனை நடைபெறும்.

நாங்கள் மிகவும் தொலைத்தூரமாகச் சிதறிக்காணப்படுவதினால், பொதுவான இடைவாரக் கூட்டங்களுக்காகப் புதன்கிழமை மாலையில், இரண்டு பட்டணங்களினுடைய பல்வேறு பகுதிகளில் 7-வீட்டுக் கூட்டங்களைப் பெற்றிருக்கின்றோம் மற்றும் வெள்ளிக்கிழமை மாலைப்பொழுதன்று அநேகம் “டான் குழுக்கள்” துவங்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்தக் கூட்டங்களைப் பொறுப்பேற்று நடத்திடுவதற்கு அநேகம் திறமிக்கச் சகோதரர்கள் சபையாருடைய வாக்கின் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ளனர்; மற்றும் ஒவ்வொரு காலாண்டுதோறும், இவர்கள் மாற்றிக்கொள்ளப்படுகின்றனர் (exchange); இதனால் ஒவ்வொரு கூட்டத்திற்கும் பலவகையினைக் கொடுக்க முடிகின்றது மற்றும் இவ்விடத்திலுள்ள முழுச்சபையினுடைய ஆவிக்குரிய நிலைமையினை வழிநடத்துபவர்கள் நன்கு தெரிந்துகொள்ள முடிகின்றது. சில சமயங்களில் அருகாமையிலுள்ள பட்டணங்களிலுள்ள, மற்றச் சிறு சபையார்களுக்கு உதவிக்கரம் அளிக்கும்படிக்குச் சிலர் செல்வதுமுன்று. சபையில் முடிந்தமட்டும் அதிகமான தாலந்தினை வெளிக்கொணர்வதும், வளர்த்திடுவதும், எங்களுடைய பிரயாசமாகக் காணப்படுகின்றது; சிலசமயங்களில் காலாண்டினுடைய முடிவில் (னழியத்தின் விஷயத்தில்) ஒன்று அல்லது இரண்டு பேரின் பெயர்களைப் பட்டியலிலிருந்து விலக்கிக்கொண்டு, புதியவர்கள் கொண்டுவரப்படுகின்றார்கள் மற்றும் பின்னர் அந்த நபர்களின் பெயர்கள் மறுபடியுமாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, ஊழியத்திற்கென வாக்கெடுப்புப் பண்ணி (vote) கொண்டுவரப்படுகின்றன.

இந்த வழிநடத்துபவர்களோடுகூட, வீடு சந்திப்பதிலும், மேய்ப்பரின் கீழாக உதவிபுரியும் ஊழியத்திலும் சகோதரரோடு ஒத்துழைக்கின்ற அநேகம் (பத்து) சகோதரிகளையும் சபையார் நியமித்துள்ளனர். இந்தச் சகோதரிகள் விசேஷமாக ஊழியத்திற்குரிய தகுதி, நேரம்

R1895 : page 266

முதலானவைகளைப் பெற்றிருப்பதின் அடிப்படையில் தெரிந்தெடுக்கப்படுகின்றனர். மாலை நேர கூட்டங்கள் வழிநடத்தும் சகோதரர்கள், சகோதரரைப் பிரதானமாய்ப் பார்த்துக்கொள்கையில், இச்சகோதரிகளுடைய வேலை பிரதானமாய்ச் சகோதரிகள் மத்தியிலேயே காணப்படுகின்றது.

இவ்வேற்பாடானது, ஒருவரையொருவர் கவனித்துக்கொள்வதற்கான அனைவருக்குமிய கடமை மற்றும் சிலாக்கியத்தினைக் குறுக்கிடுகிறதில்லை; மாறாக அது அனைவர் மீதுமான ஓர் ஒழுங்கான பராமரிப்பிற்கு உறுதியாய் வழிவகுக்கின்றதாய் இருக்கின்றது; இவ்வேற்பாடு இல்லையெனில், இக்கடமையானது கொஞ்சம் கவனிக்கத் தவறப்படும், ஏனெனில் அனைவருக்குமே நேரம் முதலானவைகளில் சாதகமான நிலைமை

இல்லாமல் இருப்பதாகும் மற்றும் நம்முடைய நேரமானது பல்வேறு வழிகளில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருப்பதினால், இம்மாதிரியான உதவிகள் இல்லாமல் இந்த மேய்ப்பரது கடமைகளைச் சரியாய் நிறைவேற்றிடுவது கூடாத காரியமாய் இருக்கும்.

ஒவ்வொரு காலாண்டின் முடிவிலும் இந்தப் பிரதிநிதியாகிய சகோதரர்களோடும், சகோதரிகளோடும் நாம் கூடி, இங்குள்ள சபையின் ஆவிக்குரிய நிலைமைகள் மற்றும் தேவைகள் குறித்துத் தகவல் கேட்டுக்கொள்வோம். இந்த உடன்வேலையாட்களிடத்தில் எவ்விதமான சண்டையோ அல்லது பூசல்களோ அல்லது வீண்புகழ்ச்சியோ எப்போதும் வெளிப்பட்டதில்லை என்பதைக் கூறிடுவதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இவ்வேலையானது அன்பின், சாந்தத்தின் ஆவியிலும், நன்மை செய்திடுவதற்கான விருப்பத்திலும் மேற்கொள்ளப்பட்டு, நிறைவேற்றப்படுகின்றது மற்றும் இவ்விடத்திலுள்ள அருமையான மந்தை பக்திவிருத்தியடைவதற்கு மிகவும் ஆசீர்வாதமாயும் இருக்கின்றது.

சபையாருக்கும், முப்பார்களுக்குமான உறவு

சபையில் மூப்பார்கள் ஸ்தானத்தில் காணப்படுவார்களுக்குக் கர்த்தர்: “நீங்களோ ரபி [மாபெரும் மனுஷர், குருக்கள்] என்றழைக்கப்படாதிருங்கள்; கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்குப் போதகராயிருக்கிறார், நீங்கள் எல்லாரும் சகோதராயிருக்கிறீர்கள் (மத்தேயு 23:8) என்று கூறுகின்றார்; தம்முடைய ஜனங்களடங்கிய சபையாரிடத்திலும் அவர்: “பூமியிலே ஒருவனையும் உங்கள் பிதா என்று சொல்லாதிருங்கள்; பரலோகத்திலிருக்கிற ஒருவரே உங்களுக்குப் பிதாவாயிருக்கிறார். நீங்கள் (உங்களில் யாரையாகிலும்) குருக்கள் என்றும் அழைக்கப்படாதிருங்கள் (இவ்வகையான பட்டங்களைக் கொடுக்காதீர்கள், பெற்றுக்கொள்ளவும் செய்யாதிருங்கள்); கிறிஸ்து ஒருவரே உங்களுக்குக் குருவாயிருக்கிறார்” என்று கூறுகின்றார் (மத்தேயு 23:9, 10).

கிறிஸ்துவின் சரீரத்தில் வேறுபடுத்திக் காண்பிப்பதற்கான எந்த அடையாளங்களோ அல்லது சின்னங்களோ அல்லது எவ்வகையான முகஸ்துதி மரியாதையோ பொறுத்துக்கொள்ளப்பட மாட்டாது. முகஸ்துதியினை எந்தச் சகோதரனும், அவர் எவ்வளவுதான் திறமிக்கவராக அல்லது பயனுள்ளவராக இருப்பினும் விரும்பிடக்கூடாது அல்லது மறுப்பும், கடிந்துகொள்ளுதலும் பண்ணாமல் சபையிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளப்படக்கூடாது; மற்றும் அதை அளிப்பது தொடர்புடைய விஷயத்திலும் எவரும் கர்த்தருடைய ஏச்சரிப்பை மறந்துவிடக் கூடாது. நீங்கள் எல்லாரும் சகோதரராய் இருக்கிறீர்கள் - பாடுள்ள சகோதரர்களாகவும், அனைவரும் பலவீனத்திற்கு ஆளானவர்களாகவும் இருக்கின்றனர்; ஆகையால் “ஒருவனும் தன் சகோதரனுக்கு முன்பாக (பெருமை அல்லது இறுமாப்பு அல்லது வேறு ஏதேனும் தீமைக்கு ஏதுவான) தடுக்கலையும், இடறலையும் போடலாகதென்றே தீர்மானித்துக்கொள்ளுங்கள்” என்ற வார்த்தைகளுக்கு ஒவ்வொருவரும் செவிக்கொடுப்போமாக (உரோமா 14:13). ஆவிக்குரிய காரியங்களில் தங்களுக்கு ஊழியம் புரிகின்றதான் மூப்பாராயிருக்கின்ற சகோதரர் சோதனைக்குள்ளாக மாட்டார்கள் அல்லது இடறுவதற்கான வாய்ப்பற்றவர்கள் என்று மந்தையின் சார்பில் காணப்படுகின்றதான் ஆதாரமற்ற ஊகங்களின் காரணமாய் எழும்பும் அளவுக்கு மீறின பாராட்டு, தொழுதுகொள்ளும் விதமான மரியாதையாகிய - முகஸ்துதியினால்/இக்சக வார்த்தைகளினால் மேற்கொள்ளப்படுகிறவர்களில் அநேகர், சபையிலுள்ள முதன்மையானவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். கர்த்தருடைய கட்டளையைக் கவனிக்கத் தவறின இக்காரியமே, வழிநடத்தும் சகோதரருக்கான ஸ்தானத்தினை அடிக்கடி, விசேஷித்த ஆபத்தான ஒன்றாக்குகின்றது. மாபெரும் சீர்த்திருத்தத்தின் தலைவர்களுக்கு இச்சக வார்த்தைகள் பேசப்பட்டதே, அந்த நல்ல வேலை தொடர்வதைத் தடைப்பண்ணினது மற்றும் அவர்களிலுள்ள அறிவாளிகளில் அநேகரைத் தங்கள் உறுதியினின்று விழுந்துபோகப்பண்ணிற்று (தூணியேல் 11:34, 35). ஆனால் இப்படியாக நம்மத்தியில் காணப்படாமல் இருப்பதாக; மற்றவர்களைச் சோதனையிலிருந்து பாதுகாத்துக்கொள்வதற்கும் மற்றும் நீதியின், சத்தியத்தின் ஒவ்வொரு கொள்கையிலும், உலகத்தின் ஆவியினுடைய மயக்கும் வண்ணமான தாக்கங்கள் யாவற்றிற்கும் எதிரான விழிப்பிலும், தெளிந்த மனதிலும் மற்றவர்களைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் மற்றும் பக்திவிருத்தியடையப்பண்ணுவதற்கும் நாம் ஒவ்வொருவரும் நாடிடுவோமாக.

உண்மையான ஊழியம் குறித்த உளங்களிந்த நன்றியுடன் கூடிய பாராட்டுதல், ஆரோக்கியமான உள்ளன்போடுகூடிய சகோதர அன்பு, பரிவரக்கம் ஆகியவற்றிற்கும் மற்றும்

உலகத்தின் ஆவியினுடைய சுவைக்கொண்டதும், பொய்யாயிருப்பதினால் எப்போதும் நிலையில்லாததுமான பாதகமான உணர்ச்சிவயப்படும் தன்மைக்கும் இடையில் பெரிய வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது. இச்சகப்பேச்சின் மற்றும் தொழுதுகொள்ளும் விதமான மரியாதையின் சுவையினைப் பெற்றிருக்கின்றதான் அனைத்தையும், முதிர்ச்சியடைந்துள்ள புருஷனாய்க் காணப்படும் கிறிஸ்தவன் எப்போதும் ஆதரிப்பதிலலை/ஊக்குவிப்பதில்லை மற்றும் இச்சக வார்த்தைகளும், தொழுதுகொள்ளும்வன்னைமாக மரியாதையும் வழங்கப்படுகையில், அவன்: “நீ இப்படிச் செய்யாதபடிக்குப் பார், நானும் ஓர் ஊழியக்காரன்; தேவனைத் தொழுதுகொள்” என்று வார்த்தையில் சொல்லாவிட்டாலும், இப்படியாக நடந்துகொள்வான் (வெளிப்படுத்தல் 22:9); ஆனால் குறைவாய் முதிர்ச்சியடைந்திருப்பவர்கள் தங்களுக்கும் பாதகமாய் அமையும் வகையில் இச்சக வார்த்தைகளை வேண்டி அனுகி, பெற்றுக்கொள்வார்கள். இதன் காரணமாகவே வழிநடத்தும் ஸ்தானத்திற்கு “நூதன சீஷனுக்குப் பதிலாக,” உறுதியான குணலட்சணமுடைய மூத்த சகோதரரைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு அப்போஸ்தலன் அறிவுறுத்துகின்றார். சபை சில அப்போஸ்தலர்களை, மேய்ப்பர்களை, போதகர்களை, சுவிசேஷகர்களை இன்னும் சிலரைப் பெற்றிருக்கும்படிக்குக் கர்த்தர் ஏற்பாடுபண்ணியிருந்தபோதிலும், இந்தப் பெயர்களில் எதையேனும் கனத்திற்குரிய பட்டங்களாக நாம் பயன்படுத்துவதற்கு அவர் விரும்புகிறதில்லை; ஆகையால் சபையில் இந்த ஊழிய ஸ்தானங்களை நாம் அங்கீரித்தாலும், இந்தச் சகோதரர்களை நாம் வெறுமனே சகோதரர்களென - கர்த்தருக்குள்ளான அருமை சகோதரர்களெனத்தான் எப்போதும் R1895 : page 267

அழைத்திட வேண்டும் மற்றும் இவர்களைக் குறித்துக் குறிப்பிட வேண்டும்.

உலகப்பிரகாரமான வீண் புகழ்ச்சிக்கு எதிராய்ச் சபையானவள் ஒருபக்கத்தில் இப்படியாகப் பாதுகாக்கப்பட்டாலும், இன்னொரு பக்கத்தில், பொறாமையுள்ள பரிசேய ஆவியில், “நீ தேவனை மகிழைப்படுத்து, இந்த மனுஷன் பாவியென்று நாங்கள் அறிந்திருக்கிறோம்” என்று கூறுகின்றதான உணர்ச்சியற்ற, புரிந்துகொள்ளாத, குற்றும் கண்டுபிடிக்கிற மனப்பான்மைக்கும் எதிராக அவள் பாதுகாக்கப்படுகின்றாள். “அன்றியும், சகோதரரே, உங்களுக்குள்ளே பிரயாசப்பட்டு, கர்த்தருக்குள் உங்களை விசாரணைசெய்கிறவர்களாயிருந்து, உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறவர்களை நீங்கள் மதித்து, அவர்களுடைய கிரியையினிமித்தம் அவர்களை மிகவும் அன்பாய் எண்ணிக்கொள்ளும்படி உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறோம். உங்களுக்குள்ளே சமாதானமாயிருங்கள்” என்று அப்போஸ்தலன் கூறுகின்றார் (1 தெசலோனிக்கேயர் 5:12, 13).

மீண்டுமாக அவர், “தேவவசனத்தை உங்களுக்குப் போதித்து உங்களை நடத்தினாவர்களை நீங்கள் நினைத்து, அவர்களுடைய நடக்கையின் முடிவை நன்றாய்ச் சிந்தித்து, அவர்களுடைய விசவாசத்தைப் (அதாவது கர்த்தருடைய வழிமுறைகளின்படி நீங்கள் சரியானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளீர்களெனில், அல்லது கர்த்தர் சட்டிக்காண்பித்துள்ளதான் வழியில் அவர் உங்களுக்காக தேர்ந்தெடுத்திடும்படி அவரை அனுமதித்துள்ளீர்களானால்) பின்பற்றுங்கள்” (எபிரேயர் 13:7).

கிறிஸ்துவினுடைய சீர்த்தின் ஒருமைப்பாடு

ஆகையால் தேவனுடைய சுதந்தரத்தை, இறுமாப்பாய் ஆளுவதற்கு எதிராக மூப்பர்கள் எச்சரிக்கைப்பண்ணப்பட்டிருக்கிற அதே வேளையில், மூப்பர்களை எதிர்ப்பதற்கு அல்லது அவர்களது போதனைகளைத் தேவவசனத்தைக்கொண்டு நிருபித்ததை அறியாமல், கண்மூடித்தனமாயும், தொழுதுகொள்ளும் விதமாயும் அவர்களைப் பின்பற்றிடுவதற்கு எதிராக மந்தையும் எச்சரிக்கப்படுகின்றனர்; அனைவரும் தாழ்மையிலும், சாந்தத்திலிலும் ஒரே சர்வமௌன, சர்த்தை அன்பிலும், சகல கிறிஸ்தவ கிருபைகளிலும் கட்டியெழுப்பிடுவதற்கும் மற்றும் கர்த்தருடைய வேலையின் பொதுவான முன்னேற்றத்திற்கும் என்று ஒன்றாய் இசைந்து ஒத்துழைத்திட வேண்டும் (1 பேதுரு 5:1-11).

சபைக்கான ஒழுங்குமுறை குறித்த அநேகம் அம்சங்களுள்ள இப்பாடத்தினை முடிப்பதற்கு முன்னதாக, முழுச் (ஜீவனுள்ள) சபையானது, எப்படித்தான் உலகெங்கும் சிதறிக் காணப்பட்டாலும், அவர்கள் ஒன்றாய் ஒன்றுபட்டு இருந்தல் வேண்டும் என்ற கர்த்தருடைய நோக்கத்தினைச் சுருக்கமாய்க் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றோம். இப்படியாகத்தான் அப்போஸ்தலர்களின் நாட்களில் காணப்பட்டது மற்றும் இப்பொழுதும் இப்படியாகவே காணப்பட

வேண்டும். தொலைத் தொடர்புக்கான வழிவகைகள் அவர்களுக்கு மிகவும் வரையறைக்குட்பட்டதாக இருந்தபோதிலும், வாய்ப்புக் கிடைக்கும் போதெல்லாம் உடனடியாக, ஓர் இடத்தில் காணப்படும் சபைகள், மற்ற இடங்களிலுள்ள சபையாருக்குக் கிறிஸ்தவ வாழ்த்துதல்களையும் மற்றும் உபகாரங்களையும் அனுப்பிவைப்பதைக் கவனிப்பதற்கு இன்பமாயுள்ளது (அப்போஸ்தலர் 15:23; 1 கொரிந்தியர் 16:19; 2 கொரிந்தியர் 13:13; பிலிப்பியர் 4:21-23; கொலோசெயர் 4:14-15; 1 பேதுரு 5:13; தீத்து 3:15; 3 யோவான் 14); மேலும் அப்போஸ்தலர்களினால் நிறுவப்பட்டதான் அதே ஒழுங்குகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, “ஒரே கர்த்தரையும், ஒரே விசுவாசத்தையும் மற்றும் ஒரே ஞானஸ்தானத்தையும்” கொண்டிருந்தார்கள். “சமாதானக்கட்டினால் ஆவியின் ஒருமையைக் காத்துக்கொள்வதற்கும்” மற்றும் கிறிஸ்துவின் சர்த்தில் பிரிவினையைத் தவிர்த்திடுவதற்குமே அவர்களது ஊக்கமான பிரயாசம் காணப்பட்டது (எபேசியர் 4:3-13; 1 கொரிந்தியர் 12:25).

அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் ஆதிசபையின் மூப்பர்கள் மத்தியில் எத்தகையதொரு அருமையான ஆவியின் ஒருமையும் மற்றும் விசுவாசத்தின் ஒருமையும் மற்றும் எத்தகையதொரு உறுதியான ஒத்துழைப்பும் இருந்ததெனவும் கவனிக்க முடிகின்றது. அவர்கள் அனைவரும் “ஒரே காரியத்தினை, தங்களால் முழுமையாய் நம்பப்பட்டுள்ளதான் சத்தியத்தின் “ஆரோக்கியமான உபதேசத்தினை” பிரசங்கித்திடுவதற்கு வைராக்கியத்துடன் பிரயாசம் எடுத்தார்கள். அவர்களில் ஒருவரும் தன்னுடைய சொந்த புதிய ஏதோ சில கூற்றுகளை உண்டுபண்ணி, அதினால் மற்றவரை ஒளியிழக்கச் செய்திட முயற்சிக்கவில்லை. அப்பல்லோ, பவுலினுடைய போதனைகளைக் குறைவாய் மதித்திட முயற்சிக்கவில்லை; ஊகங்கள் மற்றும் வீணான தத்துவ ஞானங்கள் எனும் குறுக்குப் பாதைக்குள்ளாக, மந்தையைத் தங்கள் பராமரிப்பின் கீழ் வழிநடத்திடுவதற்குப் பல்வேறு சிறுசிறு கூட்டத்தார்களின் மூப்பர்கள் முயற்சித்திடவில்லை. இல்லை, இப்படியாகச் செய்திடவில்லை; அவ்வப்போது சீஷர்களைத் தங்களுக்குப் பின்னாக இழுத்துக்கொள்ளத்தக்கதாக, இவைகளைச் செய்திட முயற்சித்த வீண்புகழ்ச்சி எனும் தீய ஆவியுடைய கள்ளப்போதகர்கள் அவர்கள் மத்தியில் எழும்பினார்கள்; ஆனால் உண்மையுள்ளவர்களோ, கர்த்தருக்கு உண்மையுள்ளவராக இருந்ததுபோல, ஒருவருக்கொருவர்கூட உண்மையுள்ளவர்களாய் இருந்தனர். பவுல் நட்டார், அப்பல்லோ நீர் பாய்ச்சினார் மற்றும் தேவன் விளையப்பண்ணினார்.

இந்த ஆவியானது, இன்றும் அதிக அளவில் நிலவிவருகின்றது என்பதைத் தெரிவிப்பதில் நாம் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம் மற்றும் இது நாம் அனைவரும் விசுவாசத்தில் ஒருமைப்பட்டவர்களாகி, கிறிஸ்துவினுடைய நிறைவான வளர்ச்சியினை - கர்த்தருடைய வேலையாகிய மாபெரும் அறுவடை வேலைக்கான அன்பிலும், வைராக்கியத்திலும் ஒன்றாய் இணைக்கப்பட்டிருந்து, அவரது கட்டளையின் கீழ், அவரது சித்தத்தினைச் செய்வதில் இசைந்து ஒன்றாய் ஒத்துழைக்கும், ஒரே தலையாகிய கிறிஸ்து இயேசுவின் கீழான ஒரே சர்வமென ஆகிடுவது வரைக்கும் - அதிகமதிகமாய் நிலவிடும் என்று நாம் விசுவாசிக்கின்றோம்.

பரலோகத்திற்குரிய சபை அமைப்பும், புமிக்குரிய சபை அமைப்பும்

இதுவரையிலும் நாம் “பரலோகத்தில் பேரெழுதப்பட்டிருப்பவர்களாகிய” சபையினுடைய அமைப்பின் அருமையையும், எளிமையையும் மற்றும் முழுமையையும் பார்த்திருக்கின்றோம். அதன் ஒரே அதிகாரியும், தலையுமானவராகிய கர்த்தர் இயேசு தவறிமைக்காதவராவார்; தேவன் இவரது கரத்தில் அதிகாரத்தினை வைத்துள்ளார் மற்றும் சபை அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் தங்கள் வாரத்தைகளிலும், நடத்தையிலும் மாத்திரமல்லாமல், தங்கள் சிந்தனைகளிலும்கூட, அவருக்கு அன்பாய், நேர்மையாய் மற்றும் உடனடியாய்க் கீழ்ப்படிய எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றனர். அவரே அங்கத்தினராகுவதற்கு அனுமதிக்கின்றார் மற்றும் தேவைப்படுகிப்போது, நேர்மையற்றவர்களை நீக்கிப்போட்டு, அவர்களது பெயர்களைக் “கிறுக்கிப்போடுகின்றார்.”

அதன்/சபை அங்கத்தினர்கள் - ஆண்டவருடைய அன்பின் ஆவியிலுள்ள தங்களது வளர்ச்சியின் அளவுக்குத்தக்கதாக, அதன் தலையோடு உறுதியாய் ஒன்றுபட்டிருப்பார்கள் மற்றும் இப்படியாக ஒருவரோடு ஒருவர் ஒன்றுபட்டிருப்பவர்கள் - கிறிஸ்து வேதவாக்கியங்களின்படி நம்முடைய பாவங்களுக்காக மரித்தார் என்றும், நமக்காக வேண்டிக்கொள்ளும்படியாக சதாகாலங்களும் உயிரோடிருக்கின்றார் என்றும் “பரிசுத்தவான்களுக்கு ஒருவிசை ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டுள்ள விசுவாசத்தோடுகூட,” இந்த அன்பின் ஆவியினையும், அர்ப்பணிப்பினையும் கொண்டிருப்பவர்கள் யாவரையும்

“சகோதரரென” அடையாளம் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் ஒன்றுகூடிடவும் மற்றும் ஒருவரையொருவர் பக்திவிருத்தியடையப்பண்ணவும் மற்றும் ஒழுங்காயும், முறையாயும் தங்களது கூட்டநக்களை நடத்திடவும் மற்றும் கர்த்தருடைய வார்த்தைகளும், ஏற்பாடுகளும் சுட்டிக்காட்டுகின்ற தகுதியான மூப்பர்களுக்காக தங்கள் மத்தியில் நாடி, (வாக்கு மூலமாய்) அவர்களுக்குத் தங்களது வெளியாங்கமான அங்கீரிப்பையும், ஊழியத்தில் தங்களது ஒத்துழைப்பையும் கொடுத்திடவும் எதிர்ப்பார்க்கப்படுகின்றது. இச்சபையானது ஒழுங்குப்படுத்தப்படுவதற்கு அவசியமில்லை; ஏனெனில் அது பெந்தெகாஸ்தேயின்போதே ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டுள்ளது மற்றும் ஒருவேளை ஒரு புதிய கூடுதைக்குத் துவங்கப்படுகிறபோது, இத்தகையவர்கள் ஒழுங்கையும், அதன் தலையையும், அவரது பிரமாணங்களையும் அடையாளம் கண்டு, அவற்றிற்குக் கீழ்ப்படிய மாத்திரமே செய்திட வேண்டும்.

ஆனால் இதற்கும் மற்றும் பல்வேறு மனித பாரம்பரியங்களின்படியாக ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்டுள்ள பூமிக்குரிய சபைக்கும் எத்தனை பெரிய வித்தியாசம் காணப்படுகின்றது; இந்தப் பூமிக்குரிய சபையில் “சாதாரணமான வகுப்பார்” யீது இறுமாப்பாய் ஆளும் தங்களைத் தாங்களாகவே ஏற்படுத்திக்கொண்ட “குருமார் வகுப்பார்” சாதாரணமான வகுப்பாரிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்கின்ற - இழிவான ஆதாயங்கள், கணங்கள், மரியாதைகள், பட்டங்கள் முதலான கொள்கைகளைத் (spoils) தங்களுக்குள்ளாக பங்கிட்டுக்கொள்கின்றனர் மற்றும் தவறிழைக்காதவர் என்று உரிமைப் பாராட்டிக்கொள்ளுகின்ற போப் முதற்கொண்டு “கீழ்நிலை ஊழியர்கள்” வரையிலும் - இவர்களில் அழர்வமானவர்கள் மாத்திரமே உண்மையுள்ள ஊழியக்காரர்களாக (கேவனுடைய மந்தைக்கான வேலையாட்களாகக் காணப்படுகின்றனர்; பெரும்பான்மையானவர்கள் தங்களது மந்தை அனுமதிக்கும் அளவுக்கு, தேவனுடைய

R1896 : page 267

சுதந்தரத்தை இறுமாப்பாய் ஆளுகின்றவர்களாய் இருக்கின்றனர். எரேமியா 23:1-4; எசேக்கியேல் 34:1-16-வரையிலான வேதவாக்கியங்களைக் கவனமாய் வாசியுங்கள்).

பரலோகத்திற்குரிய சபையிலுள்ள அன்பின் கட்டிற்குப் பதிலாக, பூமிக்குரிய சபை அமைப்பில், சபை பிரிவுணர்ச்சியின் பெருமை எனும் சுயநலமான கட்டும், பூமிக்குரிய சபைக்கு வெளியே மரிப்பது என்பது நித்திய கேடாய் இருக்கும் என்ற அச்சமும் காணப்படுகின்றது. பரலோகத்திற்குரிய சபையின் எளிமையான மற்றும் ஆற்றல் மிக்க விசவாசத்தினுடைய அறிக்கைக்குப் பதிலாக, இவர்கள் பிரிவினையை உண்டுபண்ணும் விரிவான அறிக்கைகளையும், பரிட்சைகளையும் கொண்டு வந்துவிட்டனர். பூமிக்குரிய சபைகளின் பலமானது, அவர்களது மாம்சத்திலும் மற்றும் கர்த்தருடைய வசனம் குறித்தும், தங்களது தனிப்பட்ட சுயாதீனங்கள் குறித்துமான அழியாமையிலுள்ள அவர்களது சாதாரணமான வகுப்பாரின் அறியாமையிலுந்தான் காணப்படுகின்றது. அவர்களது அங்கத்தினர்கள் தங்களைச் சபை பிரிவு பெயர்களுடனும், அதன் கடமை பொறுப்புகளுடனும், அதன் விசவாச அறிக்கைகளுடனும் இணைந்துகொண்டபோதே, தங்களது தனிப்பட்ட விசவாசம், பகுத்துணர்தல் மற்றும் சுயாதீனத்தைச் சபையாருக்குக் கையளித்துவிடுகின்றனர்; மற்றும் சபையாருடைய விசவாசமும், பகுத்துணர்தல்களும் மற்றும் சுயாதீனங்களும் மூப்பாகிய சங்கத்தாரிடம் மற்றும் மேலவைக் குழுக்களிடம் அல்லது பூமிக்குரிய போப்பிடம் கையளிக்கப்படுகின்றது. பரலோகத்திற்குரிய சபை organization/அமைப்பில், எவர் வேண்டுமானாலும் கர்த்தருடைய வசனத்தினைச் சுட்டிக்காண்பித்திடலாம் மற்றும் அறிவுரை கூறிடலாம்; எனினும் இதைக்காட்டிலும் அதிகமாய்ச் செய்கையில், பிரமாணங்களை யீறி, இச்சபையின் மாபெரிய மற்றும் தவறிழைக்காத தலையானவரால் நீக்கப்படும் அபாயத்திற்குள்ளாகியே, எவராலும் செய்திட முடியும்.

பரலோகத்திற்குரிய சபையின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினனுக்கும், அவர்களுக்குள் ஒருவர் இன்னொருவரிடத்தில் பெற்றிருக்கும் தனிப்பட்டச் சுயாதீனமும், கர்த்தருக்கு ஒவ்வொருவரும் முழுமையாய் அடிமைப்பட்டிருக்கும் காரியமும் மாத்திரம்தான், மனித சபை அமைப்புகளினின்று முற்றிலும் வேறுபடுகின்றதான் கர்த்தருடைய அமைப்பின்/organization அம்சங்களாய் இருக்கின்றன.

